

NGAY ĐÂY

NĂM THỨ NĂM—THỨ BẢY 28 JUIN 1940—SỐ 214, GIÁ 0p12

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 80, ĐƯỜNG QUAN THÀNH—TÉL. 874

C
563

gracé

LẦN THẦN

- ông đi đâu đây?
- tôi đi Ninh-bình thăm mẹ tôi.
- ông đi Bắc-ninh gần hơn

Thuốc Quân và xi-gà

MELIA

hút êm dịu
và thơm ngon

Đại lý độc quyền L. RONDON et Cie Ltd
21 Boulevard Henri Rivière — Hanoi

“...một người dân quê annam chỉ biết cuộc bão cây sậy, ngoài 30 tuổi mới lên tỉnh Hanoi một lần, gọi ô-tô là cái tầu to-bìn, mua cái bộ ống tiền ở lồng 20 cũ về làm cái phặng đựng cát, giữa ban ngày bị hụt khói ở cửa sổ già...”
“...rồi ông thu nhỏ bán thử lại, rồi ông mua ngay cái khè lều cái lò quay già rồi ngày ngày ông bắt người nhà phải lôi vải vỉ xuống lót...”

Đó là ông Binh Tèo ở trong cuốn *Người, ngơm!*

“... Ghét bọn gái non nho nhảnh, bà thường nói rợ miệng bà là tồ sơ những gái tân thời... Thúy bọn trai gái khoe tay nhau qua đường, bà lùi môi, lườm ngay và nhิếc ngay bọn họ là thẳng ngò với con đê dại...”

Đây là một me tây trong cuốn *Người, ngơm!*

Bao nhiêu những cái « lè lung » của đủ các hang người, từ ông Lý toet, ông ấm Quân, cụ cố huyện, mợ đốc Hồn, cho đến ông chủ bút, ông chủ báo, ông lang Bồng v.v... đều có trong cuốn sách mới xuất bản:

Người Ngơm!

tác là tập truyện thần các « nhân vật » của xã hội hiện tại, do Tam Lang Vũ định Cố soạn rất công phu, giá Op.25.

Ở xa mua sách bằng timbres, gửi thư về:
EDITIONS CHOISIES

62 RUE TAKOU HANOI

Đã xuất bản: **Đời và định** của Phạm Ngọc Khôi. Giá Op.40

Cô gái giặt sa của Hoài Lâm. Giá Op.35

In gần xong: **Ái tình** (xét về tâm lý và y-học) của Thu An.

PHÒNG - TÍCH VÀ PHẠM - PHÒNG HAY LÀ ĐAU DÀY

Thuốc hay nói tiếng khắp Đông Dương
giống khen rất nhiều của anh thợ lâm

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không
biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch. Khi ăn uống rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chả). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nỗi
nên, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường ngao ngán và mỏi
mặt, buồn bã, chân tay, bì lúu nắm sặc da vàng, da bụng dày. Cần nhiều
chứng khắng kè xiết. Một liều thay dễ chịu hoặc khỏi ngay. Liều một
bát uống (1/25). Liều hai bát uống Op.45.

Vũ định Tân An tử Kim tiên năm 1928

Bu. lý phát hành toàn nước: AN HÀ 12 Hàng Mã (Caivre) Hanoi
Bu. lý phát hành khắp Đông Dương: NAM TÂN 109 phố Bonnal, Haiphong
Có hình 100 đại lý khắp toàn và khắp các tỉnh Trung - Nam - Bắc Kỳ - Giao
nhuận và Lào có trên cái biển trên.

MỘT NHÀ NÊN CÓ MỘT CUỐN

Vua Quang Trung

để sống lại những trận chiến tranh kinh thiên động địa
của bậc Dân Tộc Anh Hùng nước Việt Nam ta. (Lịch sử
tiểu thuyết) của Phan-trần-Trúc soạn, nhà in Lê Cường
Hanoi xuất bản, in gần xong, giá Op.50

LỐ' BU'Ó'C SANG NGANG

một tập thơ xưa nay chưa từng có, của thi sĩ Nguyễn-Bình. Nhà in Lê Cường, in bằng giấy Ofset gần xong,
giá Op.50

LAN HỮU

Một cuốn tiểu thuyết tình đã được khắp các bặt thành
niên lão tiến họan nghênh, lại được cả các gia đình
hãy còn theo khuôn phép cũ, cũng thi nhau mua cho con
cháu đọc.

Tiểu thuyết của NHƯƠNG-TỔNG: Một nhà văn, một
nhà ch nh trị đã được quốc dân yêu mến từ lâu và nhớ
mong mãi cho tới nay.

Lan-Hữu đã được báo Tin Mới, Việt Báo, Hanoi Tân
Văn phê bình, đặt lên trên những tiểu thuyết có giá trị
biên nay.

Có bán khắp các nơi, giá Op.50. Mandat mua sách gửi
cho Lê Cường 96 route de Hué, Hanoi.

3 THÚ' SÁCH MÓ'I

1. Sách thuốc chữa Đậu, Sở
Đây đủ các cách chữa Đậu, Sở, có nhiều hình cùng nhiều bài thuốc kinh
nghiêm. Giá Op.50 (có cả chữ Hán và thuốc).

2. Học Đấu Võ Tàu
Đây hai bài võ: **Sí Tắc Côn Cầu** (bài thắn và bài nghịch) và nhiều bài
đò đấu Võ rất tài tình hiểm độc. Có ngàn trán hình rõ. Giá Op.60

3. Lối Võ Thường Dùng
Có nhiều những võ súng thường dùng mà ai nấy đều như bắp cò, gõ, bắp
lại và kim ngũ! Bát, đảo v.v... Giá Op.30.

Ở xã hội mai, thêm tiền cuộc. Thứ mandat để cho nhà xuất bản:

NHẬT NAM THU QUẢN

19, Hàng Biển — Hanoi

CÔNG HIỆU
VÀNG ĐỒN

Thuốc đau màng óc gia-truyền THƯỢNG ĐỨC

NHỮNG NƠI CÓ BÁN THUỐC NGỦ:

Hanoi : 15 Mission (gần nhà thờ lớn)

Haiphong : 37 Paul Doumer

Hadong : 25 Nguyễn Hữu Đô và 34

Duvillier

Phú Thọ : 14 Rue de la Gare

Hàobinh : Lãm khê, rue Phuông

Lâm

Vì con bệnh đau màng óc, nay người ta mới thực tin thuốc Annam cũng cephren hay hơn thuốc khác, vì nó mặc bệnh đau màng óc mà muôn khó chết, thi chỉ dùng thuốc *đau màng óc* *gia-truyền* THƯỢNG ĐỨC i khỏi ngay. Thuốc này đã cứu đượn bàng vạn người, trước khi dùn, không còn lo ngại gì là thử thuốc không công hiệu. Những người bị cảm hơi ngứa là bị đau màng óc dùn, thuốc này chỉ 15 phút khỏi hẳn. Thuốc bán mỗi phong 0p30, một hộp bồ phong 1p00. Thuốc ngủ 0p16 một lít (Tai phòng thuốc THƯỢNG ĐỨC ở 1 Mission Hanoi và 37 Paul Doumer Haiphong có biển không thuốc ngủ cho các người qua lại muôn dặm ngay). Ở các tỉnh ai đứng đại-lý b/ thuốc *Đau màng óc* cũng có thuỷ agià dè biểu cho khách hàng. Ai muốn tung xin viết thư về ngay và đề cho THƯỢNG ĐỨC 15 Mission Hanoi.

VÀI MÔN THUỐC HAY KHÁC

BỒ-PHỐT: Dùng chữa các bệnh ho đau nấm, và để phòng bệnh lao rât công hiệu. Giá 1p00 một hộp.

TUẤN-BỒ HUYẾT HẢI: Chữa các cù các bả máu xấu, kinh không đều, hành kinh đau bụng, người xanh sao gầy còm, ra khi hư, chỉ uống mỗ hộp thấy đỡ. Mỗi hộp 1p50, nếu muốn dùng thử một hộp xin tinh giá đặc biệt 1p00.

KIRH-TIỀN TỤY-TIỀN: Chữa thận hư, liệt-dương, tinh khí bất cờ, giao hợp không xuất tinh. Mỗi hộp 1p.

LIỄU HOA HOÀN: Dùng chữa bệnh lậu, 0p50 một lít. Nhé hai lít nặng 1 lít, chữa khoán không khỏi sẽ được hoàn lại tiền, giá từ 8p00 đến 30p00,

THƯỢNG ĐỨC
15 phố nhà Chung (Mission), Hanoi

ĐẠI-LÝ:

Hadong : 25 Nguyễn Hữu Đô, và 24 Duvillier (trước cửa chợ) Phú Thọ : 14 rue de la Gare, Hàobinh : Hiền Lãm Khê phố Phuông Lãm, Haiphong : Văn-Tân 37 avenue Paul Doumer, Bắc-ninh : Vinh-Sinh 164 rue Tiên-An, Hải-dương : Quảng-Huy 25 Maréchal Foch, Nhatrang : Nguyễn-Dinh-Tuyenn Tailleur, Thành-hoa : Thái-Lai 72 Grand rue, Hué : Thành-niên 43 rue An-Cựu, Tourane : Lê-công-Thánh A, da Musée.

Thuốc sán sơ mít

Rất thần hiệu. Số 26. Giá 0p.70

Mắc bệnh sán, hay đau bụng vật, hay ăn của ngọt, bỗ dối là đau, đi ngoài thường theo ra con trùng như sơ mít lẫn với phân, có khi tự nhiên ra ở quần, rát là đần thia, nếu không chữa, trùng sán ngày một nhón ra, sức người ngày càng yếu dần, sinh chứng đau sỏi hai cánh sườn, mà thất mang, uống thuốc này cam đoan trong hai giờ, ra ngay con trùng giài 12 thước, khỏi hẳn. Các ngày có mua xin mua cho được. Thuốc sán sơ mít Thành-xa (dầu hiệu con voi) giá 0p.70 mấy là thứ thật kẽo nhăn thuốc giả, uống vào thêm hại.

Thuốc run

Bất cứ người nhón hay trẻ con, mắc bệnh run đưa hoặc run kim, hay tra nước rải, đổi hay quấn đau bụng, uống thuốc này buổi chiều ra hết run không phải tay. Giá mỗi gói 0p20.

Thuốc bồ dạ dày

Uống thuốc run hoặc thuốc sán của báu đường, đã ra hết rồi, nên uống thêm thuốc này, cho bồi bồ dạ dày, và giết hết vi trùng và trùng của run sán còn sót lại, thì không bao giờ mắc bệnh run sán nữa, người chông trù nên mạnh khỏe béo tốt. Thuốc này có đặc tính chữa bệnh: *Đau dạ dày*, ẩn chậm tiêu, hay đầy hơi, dan tức ngực, dan xrayen cauh sườn, dan ngang thát lưng, kinh đau kinh không, như giả cách, uống thuốc này một hộp bớt ngay, ba hộp khỏi hẳn. Giá 1p60. Các thứ thuốc kê trên hiện có bán tại

Nhà thuốc THANH - XA
73, góc phố hàng Thiếc và hàng Nón — HANOI
Ngoài cửa treo cờ vàng

Ở xa mua linh hóa giao ngan.

Đại-lý: — Haiphong : Mai-linh, Nam-dinh : Việt-long, Hải-dương : Quang-huy, Bắc-ninh : Vĩnh-yên, Sơn-tây, Tông : Quý-loi, Việt-tri : Vạn-loi, phố Việt-loi, Vĩnh-yên : Ngọc-lân, Phúc-yên : Thanh-phong, Phù-tho : Tế-bàu-dường, Hả-dồng : Thành-sa cửa chợ, Hồng-gay : Đại-bản, Thái-nguyên : Quảng-lành, Hòa-bình : Kim-long, phố Đồng-nhân, Thành-hòa : Thủ-lai, Ninh-biển : Ích-trí và đại-lý rượu Văn-vân, Vinh : Sìn-bny, Hué : Đức-banh, Viết-lau : Việt-hoa, Công-bý : Mai-linh rue Vernaz.

Và khắp các lỉnh những nơi treo biển đại-lý Thành-xa đều có bán.

THUỐC TRƯỜNG-SINH NGÂM RUỘU

Cao bồ-cốt, tắc-kè, Sâm, Nhung, Tâm gửi cây giàn, cao Kim-anh, Cam-khởi tử, Tô-hợp-hương, Bông-trùng ba-thảo, và nhiều vị thuốc bồ qui giàa theo trong bài thuốc *Trường-sinh* *Gia-truyền* ebô luyện thành bánh thuốc này. (Đóng rượu ta, rượu ty hay rượu vang iot mà ngâm). Hương-vị rất thơm, uống ngọt tuyệt trần, không có rượu thuốc, rượu bồ nào ngọt bằng. Uống rượu này ăn ngọt miếng, ngũ yến giặc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, bồ tinh, sinh huyề, nhau sáu quang nhuần, trừ được các tật bệnh, suốt đời mạnh khỏe, trẻ mãi không già. Bởi vậy gọi là « Bánh Trường-Sinh ».

Người khỏe mạnh uống càng tăng sức khỏe, người nào yếu đau như kẽ dưới đây uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả : Những người đau mỏi khói, các bà sau khi mới sinh nở, người ở nơi nước đât, người bị bệnh ngã nước, bệnh phong tích, bệnh ho, hen, xrayen, bệnh thở, bệnh vàng da (cù trong lòng trắng con mắt cũng vàng) bệnh té thấp, bệnh nhức xương, bệnh ẩn không tiêu, ngũ không được, bệnh di tinh, mộng tinh, thận-hư, đau lưng, bốc hỏa, các ông giao hợp yếu, các bà huyết xấu, kinh không đều, ra kinh hư, những người dài tien không đều, nước tiểu không trong, uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả.

CÁCG DÙNG : Hộp lớn (giá 1p.00) ngâm thành 3 chai (litre). Hộp nhỏ (giá 0p.35) ngâm thành một chai (litre) trong mỗi ngày là dùng được. Mỗi chai rượu bồ nág đáng giá 3p.00, uống hết lại chế thêm rượu vào cho đến lúc nhất thi thoái. Nếu muốn đặc, muốn ngọt, ngâm thật nhiều bánh thuốc, il rượu, sẽ thành một thứ rượu khai vị (apéritif) rất quý để uống trước khi ăn cơm và trước khi đi ngủ rất đỡ, mà lại có đủ sức trừ được các bệnh như đã kể trên. Nếu chỉ cần ngọt rượu để uống được nhiều khi ngon, không mêt, không bốc nhẹc đầu thi ngâm thật ít thuốc và nhiều rượu. Nam phu lão ẩn và người có thai đều dùng được. Trước khi ngâm rượu bồ bao sáp dít. Xin nhận kỹ hiệu phai 12 tag, có chánh phủ chứng nhận, của nhà thuốc Hồng-Khé.

NHÀ THUỐC HỒNG - KHÉ

Tổng-cục tại 88 Route de Hoé (ngay trước cửa Chợ Hòn) Hanoi và có đại lý các nơi, là một nhà thuốc có danh tiếng của người Việt-Nam đã được thưởng bội tinh vàng và bằng cấp ban khen. Mua thuốc Hồng-Khé xin nhận kỹ giấy hiệu phai 12 tag có chánh phủ chứng nhận làm thuốc giả. Có biếu sách Gia-dinh Y-dược và Hoa-Nguyễn 100 quyển linh hóa giao ngan.

croyez - moi
ce
nouvel aliment
pour la peau
supprime
LES RIDES

Son effet sur la peau fut presque magique. En deux ou trois semaines, je parus 10 ans plus jeune. L'oliment Tokalon Rose — à ce que m'a dit un Spécialiste — co tient du Biocel, surprenante découverte du Dr Stejskal, Professeur à l'Université de Vienne. Le Biocel est tiré de la peau de jeunes animaux soigneusement sélectionnés — c'est un extrait à ce eux, tout semblable aux riches éléments d'une peau humaine jeune et saine. Appi quez Crème Tokalon — Biocel — Aliment pour la Peau, chaque soi r' avant de vous coucher Elle nourrit et rajeunit la peau pendant le sommeil. Le matin, mette de la Crème Tokalon. Aliment pour la Peau. Couleur Blanche (non grasse), pour rendre la peau fraîche, claire et douce comme velours. D'heureux résultats sont garantis avec les Crèmes Tokalon. Aliments pour la Peau, siou l'agent est rembursé.

Agent F. MARON A. ROCHAT et Cie
45 Boulevard Gambetta — Hanoi

Mua các thứ tem cũ

Đóng giỏ rỗi. To và nhỏ. Giá từ 1p00 đến 40p00 một trăm cái
Biển thư : M. N. K. Hoàn village
Yên Phụ près Hanoi.

Võ đức Diên
và
Nguyễn văn Nghi
KIẾN TRÚC SU

8, Place Negrer

◆ HANOI — Tel. 77 ◆

CƯỜNG SỐ

HANOI — Hiện Central Photo trưng bày những tấm ảnh chân dung của nhiều nhà văn sĩ, thi sĩ, nhạc sĩ và họa sĩ Hanoi. Nhiều người là mồ kéo nhau đến xem mặt ngang mũi dọc các ngài ấy thế nào. Có một điều là quá, là họ cũng đã tái mặt như những người không làm văn, viết báo ngâm thơ hay vẽ vời bao giờ. Thiếu có người đại diện cho Cầm là dù Cầm, Kỳ, Thị, Họa. Thành ra chỉ thiếu có Bà Bé Tý chơi chim dã lău năm, là Hanoi Tài Hoa được đại diện đầy đủ.

Chả biết những ngài được trưng bày mặt ra đây có hài lòng không? Nếu cù Lý Toét vào địa vị các ngài, quyết nhiên sẽ bức mình lâm. Vì theo gương để chân dung của cụ chỉ giống cụ và già bằng cụ, không gây thành béo, không béo thành tàn thưức. Thứ nhất là không trẻ bằng từ lúc chưa đẻ ra mình. Ông Tam Lang chẳng hạn, vẫn có vẻ mặt da mát thịt bằng ông. Còn ông Lan Khoa vẫn khô héo như ông đương sống.

Chả biết các nghệ sĩ ấy có những tư tưởng gì không? Nhưng coi bộ diện thì có vẻ là nhà tư tưởng lầm. Đáng nay, những bộ diện tư tưởng: lòn mắt lên trán nhà đưa liếc sang ngang, vươn cổ ra nhìu, cúi gầm đầu xuống tròn mắt tròn xoe, kéo mép cười... Nhưng ai là người trộn được mắt xuôi ngược, vươn cổ được cả năm? Thành khi mỗi mắt hay mỗi cổ, biết lấy gì để thành người tư tưởng?

Ở góc phòng bên trái có ảnh một ông — mà ông chủ hiệu Central giới thiệu cùng tôi là Thi sĩ — tròn mắt gân cò như gắt với tôi: « Tôi là thi sĩ trú danh mà ông lại không biết tôi à! » Còn ông chủ hiệu ảnh thì lại cho là thi sĩ tròn mắt cứ ông sao đem đặt ảnh thi sĩ xuống hàng bét.

Ông Lưu Trọng Lư có vẻ người nghênh ngang đang lắng tai nghe « Tiếng Thu », ông Tam Lang thì cau có như người « kéo xe » bị quật tiến. Thứ nhất là Đoàn Phú Tú, chả bết câu gì mà xieng xô thế. Chắc chả phải gác sự với ông thi sĩ Hay Càn và Đỗ-đức-Thu đúng sao. Gần đây một bức ảnh tăng Đoàn Phú Tú, trong ảnh đó, một tiểu thư gối tay đầu tỳ bến hoa, nhất định không quay về phía tác giả « Mơ hoa ». Hay vì người bị tăng làm lơ mà tác giả « Mơ hoa » giận dữ?

Người ta còn thấy một tấm hình thiếu nữ búp má ngừng lên trời để tăng thi sĩ Xuân Diệu. Muốn tăng Xuân Diệu mà quay đầu lên trời thì thấy Xuân Diệu thế quái nào được!

Tôi toàn trách ông chủ Central một ý; là lág những ảnh các nhà văn sĩ bây đây mà đẽ lóng họ lẫn cho nhau. Ví dụ ảnh Thủ Lĩ tăng ông Lê Văn Trương. Cố lẽ trông còn áu yếm hơn nhiều!

TÔ-TÚ

CHUYỆN

Luyện tinh thần

THANH NIÊN, tức là tương lai.

Câu châm ngôn không mới làm này ứng dụng một cách rất đúng chỗ ở Ninh Bình.

Nguyên làng Phúc-am ở tỉnh ấy có một cõi tục hay ho: hàng năm, cứ đến tết Đoan dương là bọn trẻ chăn trâu trong làng gom góp nhau và di quyền các nhà giàu trong hẻm lấp tiền sửa lẽ cầu mát cho chúng ở một ngôi miếu lộ thiên bên bờ sông Đáy tục gọi là chùa Trè. Ngày tết năm nay, họ cũng làm lễ, phải theo đúng lòn tết trật tự; đứa nào lớn tuổi, ở xóm to và nhiều tiền thì được nghênh ngang đi trước, còn các đứa khác phải khép nép theo sau.

Không may cho tên Đinh Tý, 15 tuổi, ở xóm nhỏ, dám tự tiện xông lên đi trước; bọn đàn anh thấy vậy, cho là xác sược, bèn xùm nhau lại hạch sách và đánh đập túi bụi. Đinh Tý bị một gãy trúng vào đầu, máu ra lênh láng, phải đem đi nhả thương ngay để cấp

cứu. Thế là cuộc lễ cầu mát kết liễu.

Có người nghe chuyện này sẽ cho bọn chăn trâu quá ác đối với đứa em phạm lỗi. Nhưng, ngẫm cho kỹ, cái lỗi ấy nặng lắm, các nhà tồn cõi không thể tha thứ được. Trẻ thì phải dạy từ thuở còn thơ, mà có yêu thì càng đánh cho đau;

vậy đánh Tý tức là dễ mở mắt Tý ra vậy, khuôn Tý vào con đường đẹp đẽ ở trong làng. Có đánh nó, nó mới thành ra người, nghĩa là thành ra một anh nhiêu, anh xứng trọng ông chánh, ông lý, biết chịu khó ăn miếng xương, miếng mồi bầy nhầy trong khi bọn đàn anh ăn phao cầu và thịt thủ. Nếu không, lớn lên, nó ngỗ nghịch, thi còn đâu là tôn ti, là trật tự, là khoanh thủ với ba ba khẩu duỗi: còn đâu là luân thường với phong hóa.

Lấy chuyện này mà suy ra chuyện khác. Giáo dục của trẻ con là cần, rất cần. Ngày xưa, các cụ cho trẻ con chơi tiền sỹ giấy, cũng đã có cái thâm ý ấy; trẻ con thích các ông tiền sỹ giấy, lớn lên sẽ thích

Cùng các Đại Iý N. N.

Xin các bạn nhớ: Khi làm Relevé gửi tiền về xin trả cả báo còn lại. Nếu không bắt buộc chúng tôi phải tính tiền.

N. N.

Những thứ « chuyên môn »

NHỮNG thức quà đặc biệt riêng của từng vùng, ngày trước ta có nhiều: Ninh Giang có bánh gai, Yên Viên có bánh giò, Lím có bánh lam, Ghênh có bánh giày dài và chả nướng, Quán Ghênh có bánh giày tròn, Nam Định có bánh bàng, Hải Dương có bánh đậu..., v.v. Những thức quà ấy, nơi thì còn giữ được vị ngọt như cũ, nơi thì chỉ còn cái tiếng không. Người sành ăn bây giờ mỗi ngày một ít, người ưa chuông của tốt cũng không còn có nhiều. Người ta bây giờ chỉ ham cái gì rẻ, và chỉ cần có cái màu mỡ bề ngoài. Sự giả dối, điêu ngoa, và luộm thuộm, thay chỗ cho sự thật thà, cẩn thận. Không có gì trong các thức ăn, cả đến những sản phẩm khác cũng vậy.

Nhà đạo đức thi lấy tết làm lò rieng cho cái tinh thần của nước nhà, nhưng người sành ăn thì lò riêng cho cái vị ngọt của những thức quà đáng quý. Cái nợ không phải là không có liên lạc đến cái kia: biêt ăn, tức là một điều tiên bộ lớn trong các điều tiên bộ, nếu không phải là trong hàng những điều quan trọng nhất.

Những ý nghĩ về thê đạo trên này không khỏi lôi kéo chúng ta đi xa quá.

Vậy thi, nơi nào có thức « chuyên môn » riêng của nơi ấy, thì Hanoi cũng có thức chuyên môn riêng của

Hanoi... 36 Phố

36 phố phường.

Một người Hanoi về thăm quê, muốn đem ít quà thật là đặc biệt, thì người ấy lựa chọn những thức gì?

Bánh cõm hàng Than.... Một thứ bánh ngọt mà cũng không đắt, một thứ bánh gọi cho ta những kỷ niệm rất nhiều mặn. Bánh cõm chính là thứ bánh cõi, trao đổi đổi lại trong những ngày mùa thu, để chứng nhận cho cái sung sướng của cặp vợ chồng mới, và cái vui mừng của họ hàng. Vุง vía như quyền sách vàng, bọc lá chuối xanh, buộc lạt đỗ; cái giây lát đỗ như sợi giây tờ hồng buộc chặt lấy những cái ái ám... Nhân đậu xanh già nhuyễn, xương mẩy sợi dừa, và đường thì ngọt đậm. Có lẽ chúng ta có quyền phản nản rằng cái thứ bánh ấy — và nhiều thức bánh khác của ta nữa —, phần nhiều ngọt quá, ăn hay chóng chán. Nhưng bánh mìng đam cõi mà lại ngọt ư? Cho nên họ làm ngọt, hết sức ngọt, để tận hình dung cái đam thâm của cặp vợ chồng

XA GẦN

làm ông tiến sĩ thât. Cũng như bọn chán trâu kia thích ngồi thử, đi trước đi sau, lớn lên sẽ là những đê từ đáng quý của vị thử và hứ danh ở trong làng.

TƯƠNG VĂN

Sau mùa thi

SAU mùa thi năm nay chúng ta sung sướng nhận thấy bớt được cái nạn tự tử. Mọi năm, xong mỗi vụ thi ít ra cũng có đám cầu dâm cõi tự tử, vì thi trượt ở các kỳ thi thành chung, sơ học Pháp-Việt, văn vân... Họ đã quá hy vọng ở « học văn » của họ, họ đã quá tự kiêu tự đại, nên họ không chịu nhận lấy cái kết quả mà họ cho là bất ngờ, là vô lý. Họ tự tử không phải vì thấy tương lai họ đồ sộ như họ tưởng hay cố tưởng thế, nhưng vì họ tự lấy làm xấu hổ với cha mẹ, anh em, bạn bè.

Nhưng năm nay một việc đã xảy ra và đã làm cho bao nhiêu việc khác trở nên nhô nhen hết : việc ấy là chiến tranh.

Có lẽ các câu các cô ngõi thế nên năm nay không dám hén nhát tự tử chàng?

K. H.

— Tranh này tôi vẽ mỹ nhân.
— Sao tôi chẳng thấy gì cả?
— Mỹ nhân đi theo gai mắt rồi.

chồng. Ngày giờ, cái tên hiệu được ghi nhớ hơn. Nhà bán bánh cõm « Nguyên Ninh » tôi thường là một nhà làm bánh cõm cũng đã lâu đời, cùng với nhiều nhà khác. Họ biết giữ cho cái vị bánh được ngọt đều, và điều này cầu nhất, biết thay đổi trong cách trình bày và trang điểm cho thứ quà được lịch sự và trang trọng thêm lên.

(Một nỗi cảm thảng dường, lúc lúy ra, thế nào cũng còn lại ít thiêu chò cháy. Cái thứ cháy cõm ấy, ngọt sắc và réo ròng như mè xứng, người ta bán năm xu một miếng cho những người ít tiền dùng, nhất là những người nghèo mà lại đánh bạn với á Phù dung, là những người tìm được cái ngọt bắt cứ ở thứ quà gì).

Một nhà khác ở phố Hàng Giây mà tôi không nhớ số nhà —, hiện giờ làm những bánh mảnh cộng cũng khá ngọt. Đó là một thứ bánh vuông và nhỏ, bột xanh thẫm như lá mảnh cộng, tất nhiên, ăn mềm và thơm. Tôi không rõ họ có làm bánh gác nữa không : hai thứ bánh ấy vốn đi đôi với nhau, một thứ xanh, một thứ đỏ. Người ta vẫn ăn, nhưng chỉ ăn thỉnh thoảng. Vì các thứ bánh bột của ta đều phải một tật là chất bột nặng quá. Nếu tìm cách nào làm cho thứ bột được « nhẹ » hơn, thì những thứ bánh ấy mới có thể bán nhiều được.

THẠCH-LAM

của THẠCH-LAM

Phu'ong

(cùng vithé, mà tình yêu chóng chán).

Bánh cõm thường đi đôi với bánh xu-xé. Cái tên kỳ khôi này ở đâu mà ra? Thứ bột vàng và trong như hồ phách ấy, rẽo và quánh dưới bàn răng, là một thứ bột bánh rất ngọt. Dù sao, cũng là một thứ bột thăng thần, vì nó dễ cho ta đoán thấy trước — dễ mà thèm thường — những cái ngọt ngọt hơn ăn nấu bên trong. Qua cái màu vàng óng ánh ấy, màu trắng của sợi dừa và màu xanh nhạt của đậu thêm một sắc nóng ấm và thân mật. Tôi bao giờ cũng ưa thích ăn nào có một hình sắc đẹp đẽ : cái đẹp lúc trông ngắm giúp nhiều cho cái thường thức lúc ăn lầm.

Hai thứ bánh cõm và bánh xu-xé của hàng Than Hanoi, có thể nói là đã nổi tiếng khắp Bắc-kỳ, từ kẻ chợ đến thôn quê. Ở Hàng Than, chỉ còn một hai nhà là chính hiệu. Ngày xưa, tên người làm bánh cũng bắt từ liền theo với thứ bánh họ làm ra. Cái danh tiếng của cả một gia đình ghi trên nền lá chuối và tôi tưởng có con gái của gia đình ấy hẳn chắc là đất

THÁNH MẤT TRỘM

Chùa Quang-liệt thờ kèm đức Mẫu, Điện cửa ngài tố hảo, nguy nga. Đồ thờ quý giá, sa hoa, Trông vào lòng lâng như là động tiên. Pho tượng Mẫu ngồi trên chín bệ, Về đường hoàng, tráng lệ, nghiêm oai.

Nhà chùa làm đóm hẫu ngài. Đồi hoa mặt đá đèo tai băng vàng. Một hôm, có một chàng... sư trẻ Trông màu mè ra vẻ chán tu, Nhán khí nhẹ gót vân du, Rẽ chân vào ván cảnh chùa phong quang. Ân cần tiếp anh chàng đồng đạo, Sư thầy đưa di dạo khắp nơi.

Chuyện trò, trầu nước chán rồi, Khách từ biệt chủ thánh thời ra về. Đêm hôm ấy, sức nghe tiếng động, Chó trong chùa sủa rống rất hăng, Sư thầy thức dậy, bắn khoan, Thấy yên, tưởng chó sủa trắng, hể gi, Lại nỗi giặc ngủ khì. Đến sáng, Buổi đèn nhang, sủa soạn dâng hoa. Sư thầy vào điện thánh bà, Ban thờ toang hoảng, đồ thờ mất hoang. Bộ tam sự, bình hương quý giá, Không cánh mà biến cả, kỳ thay!

Nhin lên tai Mẫu, ô hay, Đồi hoa vàng diệp cũng bay dàn trời, Tẫu lạy Thánh, kính ngài vạn bái, Tiếng dồn ngài bậc đại anh linh, Cờ sao ngài chịu mẫn thịnh, Đề cho chủ Trich xem khinh, coi thường, Nắng cả bát bình hương, đã quá, Lại lăng loàn tháo cả hoa tai; Sao ngài chẳng vát chết tươi?

Trần gian ngờ vực : thánh ngài... cóc thiêng !

TÚ MÔ

TỤ HÀO

Uah! Tớ năm nay bốn mươi rồi! Xuân xanh tưởng mới dộ.. vài mươi. Soi gương, đầu tóc còn đen nhánh, Xoa mép, râu ria chưa túa dài, Tháng cánh cuốc vườn giàn vân dèo, Gò lưng cười « Nhẹ » (1) súc còn dai. Mắt nhìn son trẻ còn tinh lâm, Miệng tán ba hoa vẫn lèm hoài. Vẫn vè ôm-ở chưa lẩn cẩn, Tình tình hông bột vẫn vui tươi. Tháng ngày, vò lý, dì mau quâ Nên tớ không theo kịp tuổi trời...

TÚ MÔ

1.) Xe đạp hiệu « Hirondelle » (con Nhạn)

MỘT CUỘC THI

VI có nhèn bạn đọc vui tính của NGÀY NAY luôn luôn viết thư thúc giục, chúng tôi lại xin mở cửa « Hòn Lâm Viện Vui Cười ». Từ nay mỗi tuần các bạn lại có nơi hội họp để bình luận các thư văn thơ tình nghịch, hoặc đem những câu thách đố để thi tài với nhau. Tao đàn của chúng ta vắng vẻ bấy lâu, từ nay sẽ lại vang tiếng cười lý thú của các bậc tài tuấn. Tao đàn lúc nào cũng mở rộng cửa đón những cuộc chơi văn mới lạ của văn nhân khắp nơi. Vậy ai có những chuyện hay, những ý kiến lạ, xin dùng ích kỵ giữ kin để hưởng riêng một mình.

Kỳ này, để làm lě khai mạc tao đàn, chúng tôi xin ra một cuộc thi mới. Các bạn có bao nhiêu tài bóm hỉnh xin mau nhanh đem ra mà thi thố với đời! Mong rằng nhờ cuộc vui này chúng ta lại tìm thêm được mấy bực tài tuấn bẽm mép nữa.

BẦU BÀI THI:

Để vịnh hoặc phê bình hai tác phẩm sau đây bằng lối tập Kiều:

- 1) *Nửa chặng Xuân*.
- 2) *Đoan Tuyệt*.

Mỗi tác phẩm chỉ để bằng một đoạn ít nhất bốn câu (hai câu lục và hai câu bát) và nhiều nhất sáu câu (ba lục và ba bát), nhưng phải có những đặc điểm của tác phẩm hoặc một tính tình ngôn ngữ và nhân vật chính của tác phẩm.

Muốn hiển các bạn một thí dụ về lối «đề vịnh» này, xin lấy bốn

— Thảm-cấp! thảm-cấp! chí
nguy! chí nguy! do hà chí
nguy?

— Đã thưa tướng công,
tướng công quên rếu

câu dưới đây do một người bạn của Lêta đã làm để vịnh « Đời Mưa Gió ».

*Người yêu điện khách vẫn thương,
Một giây một buộc ai giảng cho ra.
Nói chí kết tóc xe tơ,
Nghĩ minh giải gió đầu mưa dã
nhieu.*

Đó chỉ là một thí dụ thôi, xin chờ vội coi là một bài toàn bích. Tuy cũng đã có những câu đã động được đến cái tình khắng khít của Chương (khách vẫn thương) và Tuyết (người yêu điện) và tuy đã khéo nhác đến cái « đời mưa gió » nó khiến cho cuộc nhào neways không thể « kết tóc xe tơ » đến trăm năm được; tuy có những chỗ dụng công như thế nhưng bốn câu kia chưa đủ liên lạc, đọc lên vẫn thấy rõ sự gò gáp, không có được cái giọng tự nhiên như những bài tập Kiều: hồn hỉnh. Về lời văn, hai văn « Chương » và « Giáng » không được ổn.

GIẢI THƯỞNG

Giả nhất: một năm Ngày Nay.
Giả nhì: sáu tháng Ngày Nay.
*Người phong bì gửi bài thi xin
nhớ để rõ*: « Ngày Nay giải trí ».

LÊTA

Tin câu đối

Một bạn đọc Hà-nội vừa gửi đến Ngày Nay một vé đối lúi vé ra:

« Ngày Nay ngày nay in Nhà In
nhà.

Đó là một trong những câu sưu cung gửi đến để đòi trường án. Tác giả của vé đổi ấy (ông Cả Hỷ) có vẻ quả quyết lắm; bút thư của ông là những lời sot sắng (và hóm hỉnh) của một người tự tin ở tài sỉu và... hay khôi hài. Phần khôi hài đáng chú ý hơn, còn phần tài thì... xin các bạn hãy đọc về ông ấy đối. Đây: *Lý Luận lý luận có lě-có lě,*
(Cả Hỷ)

Ông Cả Hỷ cát nghĩa thêm: Ông Lý trưởng tên là Luận, biện luận có thể nghe được. Ông Hỷ lại chưa tiếng Pháp (Les raisonnements de M. Lý Luận peuvent être (ou sont peut-être) raisonnables).

Nhưng phần trần diễn đán thi phản Trần, vé đổi của ông vẫn chỉ tám tạm được.

In NHÀ IN nhà, mà đối với Cố lě
có lě thi chiêm sao được giải quán quân.

Giả đổi với:

*Lý Luận lý luận, lě có-lě có
thi có lě con.. có một chút lě hơn.*

Bởi vậy, chúng tôi vẫn đợi những bác có tài hơn ông bạn Cả Hỷ (1).

LÊTA

Ti- Ông Cả Hỷ rằng ông Lý Luận không được nhiều người quen; nên có gửi đến sau một bức thư tốc hán cũi chính: ông thay hai tiếng Lý Luận bằng hai tiếng Biện Lý; nhưng câu của ông cũng không hay thêm được chút nào.

ĐƯỜNG THI

TỨ DẠ THU CA (1)

Tràng-an nhất phiến nguyệt,
Vạn hộ đảo y thanh.
Thu phong xuy bất tận.
Tống thị Ngọc quan tình.
Hà nhật bình Hồ lõ,
Lương nhân bái viễn chinh.

BẠCH CƯ DI

DIỄN NÔM

Mảnh trăng soi xuống Tràng-an:
Nhà ai đáp áo tiếng ran trong ngoài.
Gió thu húi hát thời hoài,
Nhớ ai, at nhớ con người Ngọc-puan.
Bão giờ lửa tắt giặc tan,
Cho chồng tôi khỏi đậm ngàn xa xôi.

AI NGOẠI KHÚC

Âm mà độ khu thủy,
Thủy hàn phong tự dao.
Binh sa nhật vi một,
Âm ảm kiền Lâm-thao (2).
Tích nhật Tràng thành chiến,
Hàm ngôn ý khí cao,
Hoàng trấn túc kim cở,
Bạch cốt loạn bồng cao.

VƯƠNG CÔNG LINH

DIỄN NÔM

Gióng thu, vỏ ngựa bơi qua
Nước dương giá lạnh, gió lá mài dao.
Cát vàng dưới mặt trời cao,
Nhìn ra đã thấy Lâm-thao mờ mờ.
Tràng thành trận đánh ngày xưa,
Kết trọng ý khí ai thua ai nào!
Nhưng nay, dưới cỏ bồng cao,
Cát vùi xương tráng, ai nào còn đâu.

TRẦN LANG dịch

1.) Một khúc hát do một người con gái nước Tần tên là Tứ-dá làm ra.

2.) Huyện Lâm-thao thuộc về Lũng tây.

HOÀNG ĐÀO

CON ĐƯỜNG SÁNG

Đầy 200 trang. Giá 0\$50

BOI NAY

KHAI-HUNG và NHẤT-LINH

ganh hàng hoa

(Tái bản)

Đầy 250 trang. Giá 0\$60

BOI NAY

các TRÀ SƯ

Về tôn giáo, tương lai ở sau tung ta. Về nghệ thuật, hiện tại vĩnh viễn. Các trà sư cho rằng ý nghĩa chân chính của nghệ thuật chỉ có thể chân chính đối với những người khiến được nghệ thuật trở nên một ảnh hưởng của đời sống. Vì thế, các người cần khuôn đời mình theo cái kiết mầu hoàn toàn tinh tế mà các người thực hành ở Phòng trà. Bất cứ ở trường hợp nào các người đều chăm chú giữ tâm trí bình tĩnh, và hướng dẫn cuộc nói chuyện cho không bao giờ mất sự hòa hợp nhịp nhàng với các vật chung quanh. Kiểu và màu của y phục, sự cân đối của thân thể, cách cử động, đi đứng, cái gi cũng có thể dùng để biểu lộ một nhân cách nghệ thuật. Tất nhiên đó là một vấn đề trang nghiêm, vì kẻ nào tự mình không biết làm mình đẹp thì không có quyền được gần cái Đẹp. Cho nên trà sư cố gắng vượt cao hơn một nghệ sĩ, để tới chính nghệ thuật. Đó là tinh hoa của khoa thăm mỹ. Ở đâu đâu cũng có sự hoàn toàn, chàng ta chỉ chịu tim là nhận thấy ngay. Rikiu thường đọc thơ cõi trong cõi câu : « Với những người chỉ yêu có hoa, ta rất muốn cho ngâm mùa xuân trong thời kỳ sơ khai rực rỡ, mùa xuân nâu trong những nụ dương thành hình trên đồi phủ đầy luyệt. »

Nhiều biết bao — thực vậy — những tài sản mà các trà sư đã đem lại làm giàu nền mỹ thuật ! Các người đã cách mèn hân khoa kiến trúc cõi điện và nghệ thuật trang hoàng trong nhà, sáng tạo ra một lối mới, cái lối đã ảnh hưởng tới các cung điện và chùa chiền xây dựng từ thế kỷ thứ mười sáu. Nhà nghệ sĩ đầy đủ và phức tạp Kobori Enshiu đã để nhiều di tích thiêng tái trong hoàng thư Katsura, trong các lầu dài Najoya và Kijo và trong chùa Ko-hoan. Tất cả những nơi danh viễn của Nhật bản đều do tay các trà sư vẽ kiều, và chắc chắn nghệ thuật làm đồ sứ không bao giờ đến được trình độ toàn mỹ nếu đã không tìm nguồn cảm hứng ở các trà sư, vì làm các khien dùng vào lễ nghi uống trà thư gồm đã phải thí thố hết tài năng. Bấy cái Hòa lò của Enshiu ai khảo sát đồ sứ Nhật chắc cũng đều biết. Lại bao nhiêu mầu vải lụa mang tên các trà sư đã nghĩ ra mầu và nét vẽ ! Sự thực, không thể tìm thấy một ngành nghệ thuật nào mà các trà sư lại không để dấu vết thiên

tai. Về son dâu và sora then thi không còn cần phải nói tới những công cuộc to tát của các trà sư nữa. Một môn phái son dâu lớn nhất của ta không phải đã do trà sư Horinami Koyetsu sáng lập đó ư ? Trà sư đã nổi tiếng chẳng kém về nghệ thuật son then và đồ sứ. Bên cạnh những tác phẩm của trà sư, những sáng tạo sần lạn của Koho cháu đích tôn trà sư và của Korin cùng Kenzan cháu họ trà sư gần bị ăn vào trong xô tối. Tất cả môn phái Korin, theo lời người ta thường là, là một hình ảnh của Trà-dạo : Kè đại thi môn phái ấy như có cái sinh khí của chính van-vật.

Nhưng dù ảnh hưởng của các trà sư trong phạm vi nghệ thuật sâu xa đến bực nào, cũng chẳng thấm vào đâu với ảnh hưởng của các người trong khoa xǔ thế. Người ta thấy dấu vết trà sư không phải chỉ ở những lấp kín của xã hội văn minh, mà cả ở sự bô tri những chi tiết trong đời gia-dinh của ta. Nhiều thức phầm cực kỳ tinh mỹ cũng như cách trình bày món ăn, chính các trà sư đã sáng tác ra. Các người đã dạy ta chỉ nên mặc áo quần màu đậm bạc. Các người đã chuyển giáo cho ta cái tinh thần đặc biệt mà ta phải có để đến gần hoa. Các người đã lâm mạnh mẽ hơn lên tinh yêu của ta đối với sự giản dị, các người đã tố rõ cái đẹp của lòng khiêm tốn. Tóm lại, chính nhờ sự giáo huấn của các người mà uống trà đã gia nhập trong đời dân chúng.

Những kè trong bọn ta đã không biết cái bí thuật tiếc chế cuộc sinh hoạt của mình trong cái biến não động những lớp sóng điện cuồng mà ta gọi là đời, những kè ấy sống trong một linh trạng đau đớn vĩnh cửu, tuy vẫn định làm ra mặt sung sướng và thỏa mãn. Chúng ta hao mòn trong sự cố gắng để giữ cho tinh thần được thẳng bằng và chúng ta thấy con giống lồ hiện hình trong từng đám mây trời nơi chân trời. Nhưng vui và đẹp ở trong những lớp sóng quét sạch vĩnh viễn. Cớ sao lại không thấu đáo được thám ý của chúng, hay là, như Liehsé, cớ sao lại không cười lên trên chính mình giống tó ?

Chú kè nào sống đẹp, mới chẽ đẹp. Những phút cuối cùng của các trà sư cũng đầy những cái đẹp tinh vi và rực rỡ như đời các người. Luôn luôn ăn nhịp với sự hòa hợp chung của vũ trụ, các người lúc nào cũng sẵn sàng bước vào trong xa lị. « Tiệc trà cuối cùng của Rikiu » sẽ còn mãi trong tri tôi, như một sự lớn lao bi thảm tột đỉnh.

Rikiu là bạn thân của Đại công Hideyoshi; thương tưống rất kính mến trà sư. Nhưng tình bạn của một nhà chuyên chế bao giờ cũng là một vịnh dự nguy hiểm. Thời ấy là thời phản nghịch và người ta không tin cả những họ hàng gần nhất. Rikiu không phải là một ninh thần và nhiều khi dám cản gan nói trái ý ông quan thầy kiêu ngạo ; thấy có sự lãnh đậm giữa Đại công và Rikiu, bọn kệ thù của trà sư liền tố cáo rằng trà sư có dính vào một việc làm phản để đánh thuốc độc giết chết nhà chuyên

quyền. Người ta thi thầm lén tai Hideyoshi rằng thuốc độc sẽ bỏ vào một chén trà liên lâm mà chính tay trà sư sẽ pha. Hideyoshi chỉ đợi có một chút nghi ngờ còn áy náy quyết định từ hình ngay lập tức, mà khi nhà chuyên chế đã quyết định điều gì thì không còn thè kêu nài sao được nữa : cái ánh huệ đặc biệt ngài thi cho kè bị kết án, là được chẽ ở chính tay mình.

Tới ngày tự hành hình, Rikiu mời các đồ đệ thân nhất lại dự lễ trà cuối cùng. Đến giờ, tần khách buôn rầu gấp mặt nhau ở trước cổng. Nhìn theo lối đi trong vườn, họ thấy cây cối như run run và họ nghe thấy lão xảo lướt trong lá những tiếng thở dài của lũ ma không nhà. Nhưng đèn đá xám giống những quân lính đứng canh trước cổng Diêm cung. Nhưng thoáng người thấy một luồng hương trầm bay từ Phòng trà lôi, đó là lệnh truyền ra cho tần khách bước vào. Từng người một liên đến chỗ ngồi. Trong sảng gian treo một bức liên (Kakemono = quái vật) có chép những tư tưởng kỳ dị của một cao tăng về ý nghĩa diệt vong của mọi sự vật ở đời. Tiếng ấm nước réo sói trên lửa hồng lửa tiếng ve sầu than nỗi u phiền cùng mùa hạ đương tàn. Nhưng chủ nhân bước ra, lẩn lướt rồi trà mời tần khách và lẩn lướt tần khách giục cạn chén, sau cùng đến lượt chủ nhân. Rồi, theo nghi thức, vị tần khách có danh vọng nhất xin phép được xem bộ trà. Rikiu đặt ở trước mặt mọi người dù mọi thứ và cả bức liên. Ai nấy khen ngợi bộ trà đẹp và hiếm eó: Rikiu liền tặng họ gói chุด kỹ niêm, chỉ giữ lại về phần mình có một cái chén. « Người đã bị mọi một kẻ khổ sở làm ô uế, xin đừng để ai dùng tới người nữa ! » Vừa nói vừa dập chén ra nghìn mảnh.

Lễ nghi đã xong: tần khách không cầm nước mắt, từ biệt trà sư và ra khỏi Phòng trà. Rikiu xin mọi người, người bạn cận nhất, thân nhất, ở lại để chứng kiến cho cái chẽ. Lúc đó Rikiu cởi áo trà ra, cẩn thận gấp lại trên chiếu, và người hiện ra với cái áo chẽ, một mầu trắng trong. Người áu yếm nhìn lưỡi kiếm độc địa sáng loáng, và tặng nó những câu thơ trác tuyệt này :

Hồi kiếm thần muôn thuở !
Ta trân trọng chào ngươi.
Qua Di Đà, Phật Tô
Đường quang người mờ rồi(1).

Rikiu đã mỉm cười bước sang đồi xa lị.

Okakura Kakuzo
(Trà Biển)
Khái-Hưng dịch

(1) bốn câu thơ, Huy-Cần dịch.

ĐỜI NAY

Sắp in xong

LỬA THIÊNG

của Huy - Cán

Giá đặt tiền trước những bản giấy quý :

IMPÉRIAL ANNAM À LA CUVE: 5p00

(Chỉ in 10 bản, tên người mua sách sẽ in tên trang đầu)

GIẤY GIÓ 2p00

Mỗi quyển thêm 0p30 extra phí

SÁCH LỬA THIÊNG, IN HAI MÀU, ĐO HOA
SĨ TÔ NGỌC - VÂN TRÌNH BÀY, SẼ LÀ
MỘT CÔNG TRÌNH MỸ THUẬT QUÝ GIÁ

Mandat gửi về :

Monsieur le Directeur du NGAY NAY

80, Grand Bouddha — HANOI

Hạn cuối cùng : 15 Juillet 1940

Ouverture
LE SAMEDI
14 OCTOBRE
1939

CABINET PROPHYLACTIQUE

du docteur Hy
Ancien Interne de l'Hôpital
St Lazare de Paris

Spécialiste des ma-
ladies vénériennes

Ouverture en per-
manence la nuit de
22 heures à 6 heures
du matin

**POUR tous soins
préventifs con-
tre les maladies
vénériennes**

(Đè phòng bệnh hoa-liệu)

N. 2 — RUELLE HÔI-VŨ

BỆNH

DI-TINH

trị khỏi được không?

Người ta nói nhiều về bệnh Di-Tinh lâm, khỏi phải nhắc nữa, các bạn cũng biết hình trạng và những tai hại của bệnh ấy làm cản cỗi không biết bao nhiêu đời của thành niên.

Tuy nguy hiểm, nhưng không phải là không thể trị.

Nâng tập thể dục, sống ngoài ánh sáng, tránh những điều quá kích thích đến dục tình, ăn uống điều độ, là phương pháp trị bệnh Di-Tinh tốt nhất.

Ngoài ra các bạn cũng nên biết rằng có tập thể dục mà còn uống thuốc Cố-tinh Ich tho hoàn mỗi ngày, thì cái kết quả còn mau le hơn nữa.

Dùng thuốc Cố tinh Ich tho hoàn, các bạn được chắc chắn tri bệnh Mộng tình dứt mao, và nếu bệnh nặng đến Di tinh hay Huyết tinh, dùng nhiều lầm trong 5 hộp là thật mạnh. Cái hay của Cố tinh Ich tho là ở chỗ bình không bao giờ trả lại. Một hộp 1p60.

Có bán khắp nơi và tại nhà thuốc:

Võ định Dân

Chợ-lớn, Saigon,
Pnom-Pênh

VAN HOA

8. Cao onnais, Hanoi

Về thời Hồng Bàng vua Hung Vương thứ bảy, nước ta có người nằm ngủ rồi chết, nằm ngay sau sống dậy. Lúc chết, người nhà không dám tần vi nguc hấy còn nóng, như thế đến ngày thứ năm thì tỉnh. Họ hàng thân thích đến mừng khôn xiết. Người ấy bảo rằng:

« Các anh thấy ta sống lại thì vui, còn ta sống lại thì buồn ».

Thấy ai này tố về ngạc nhiên, anh ta mới nói :

« Ta vừa di chơi xa, thú lâm; muốn di nữa, nhưng khi trở lại qua đây, nghe trong nhà tiếng than khóc rền rĩ, ta tưởng có việc lạ di vào; biết rằng đã chết. Họ hàng buồn rầu quá làm ta cảm động, dành bồ giở cuộc di chơi mà sống lại ».

Bấy giờ họ hàng mới xum nhau hỏi cuộc di chơi ra làm sao, thì anh ta kể như vầy :

« Tôi hôm ấy, ta vừa nằm xuống giường, bỗng thiếp đi. Một cụ già đầu râu bạc trắng, mặc áo thụng màu lam đến bảo rằng : « Ta là Linh thần đây, thấy người có phúc tính đến rủ người di dạo chơi có cho bạn ». Rồi Linh thần dẫn đi. Dưới chân ta bỗng có mây, mây cuồn hình thành xe từ mây; bốn con ngựa lừa phuôi khỏe, chạy nhanh bằng tia sáng mặt trời. Ta còn ngán ngút chưa biết di đâu, thì Linh thần hỏi ta :

Ngày Nay
TÒA SOẠN và TRÌ SỨ
80 Grand Bouddha
— HANOI —
— Téléphone 674 —

Giá báo mỗi số Op 12

Một năm : 4p60

6 tháng : 2p40

Ngoài quốc và các công sở 10p 1 năm
Mandat và thư tín gửi cho:
M. le Directeur de la Revue
Ngày Nay — Hanoi

Ta buồn rầu suy nghĩ một mình :

« Già ta dừng ham di xem cung trăng, chỉ để gợi hình ảnh tuyệt đẹp mà những thi sĩ, văn sĩ, họa sĩ của thế giới ta đã tô điểm cho cung quang hàn thi trường ta sẽ

ĐI TRUYỀN

hưởng tất cả thi vị của sự du lịch, bằng tình cảm ấy — và ta sẽ tránh được cái buồn phải trông một giống người cản cỗi sống trêu mảnh đất cằn cỗi. Mong ảo, bao giờ cũng đẹp hơn sự thực ».

Linh thần thấy ta ngờ ngần sầu, bảo :

« Chưa chì người đã buồn. Vậy hãy theo ta đến một nơi khác, chỗ này sẽ nhộn nhàng, rộn rực hơn. Ở đây cách diệu tàn nên người không vui. Nhưng nếu xét kỹ di chơi mà vui mãi thì cũng dám ra chán. Phải có vui buồn lẫn lộn, cuộc du lịch sẽ hứng thú và hoàn toàn vui. »

Nói xong Linh thần và ta lên xe máy. Linh thần cho bốn ngựa lửa chạy về phía mặt trời.

Ta đi đến mặt trời không biết bao lâu, hồi nào, vì lúc bấy giờ thời gian của trái đất không còn đúng được. Thời gian và không gian của vũ trụ rất lạ, không chút nào hết ở thế giới ta. Linh thần đã có lần giảng về việc ấy, nhưng ta không sao hiểu được, bởi nó mâu nhiệm quá bay vì ta kém khiếu thông minh, dâng não cũng thế. Đến mặt trời, Linh thần vui vẻ dặn ta :

« Anh nên cần thận nhé, người xứ này rất vui, rất siêng, rất ham làm việc, và rất hay nghi ngờ. Người siêng thường có tính hay nghi kỵ người khác kém sức làm việc hơn mình và nhân thế khinh người kia là biếng nhác. Anh phải dè dặt trong câu chuyện kêu người ta nghỉ minh như thế thi khốn, phải tú rõ không được đi du lịch nữa. »

Ta hứa sẽ vâng lời dạy bảo của Linh thần, rồi cùng nhau di vào mặt trời.

Ở đây vui vẻ thật như lời Linh thần. Thành thè người xứ này rất rộn. Họ đi rất lẹ, lời lui lác nấp, nói cười luôn miệng. Mỗi người đều có một vết tròn hồng trên trán. Họ mặc áo màu hồng, quần hồng, chân mang đôi hài màu đen huyền. Ta hỏi tại sao họ ăn mặc thế, linh thần dạy ta rằng :

« Chốn này người dân tuân lệnh vua như con rồng lệnh cha, không bao giờ trại. Án mặc thế là nhà vua họ muốn thế. Bộ trước ta đến đây thi nhà vua ra lệnh mặc quần áo lám bằng ánh sáng cát, vì lúc bấy giờ mùa màng

TIỀU ĐẠO

NGĂN của **CUNG-KHANH**

rất phát đạt và trong dân gian
nhà nào cũng chứa đầy bộ hặt
lúa sáng. Cách ít lâu, nhà vua
dày có sinh thù với bọn rợ,
không biết gốc tích chúng nơi
nào, chúng thỉnh lình dến phá;
nhà vua đem binh ra cự và trời
lâu mới thắng được. Muôn kỵ
niệm ngày về vang ấy, vua xứ
mặt trời ra lệnh dân trong nước
mặc quần áo hồng, vì màu ấy là
biểu hiệu xứ mặt trời. Dù được
phép may quần áo kiều nào cũng
được, dung thứ hàng lụa nào
cũng được, chỉ có màu thi phải
theo màu hồng, không phép chọn
thứ màu nào khác. Còn chăn,
luôn luôn phải mang đói báu
đen; màu đen là màu da của bọn
mọi rợ kia. Nhà vua có ý cho
toàn dân từng tú nọ là một thủ
đầu, phu đói báu đen, chỉ dâng
dung dấm dưới chăn mà thôi.

Giảng xong, Linh thần giặt tay
để xem ruộng lúa súng.

Ở đây có bàng vạn người đang
lom khom gặt, vì bây giờ là mùa
lúa chín. Ảnh hật sáng chiếu
ngời, ta phải lẩy tay che mắt bởi
mỗi trùng rõ được. Bọn gặt vui
vẻ, hát lý vang lừng. Nhiều
người nhanh nhẹn, đội những
thúng lúa sáng, đi với vâ. Ta kêu
một người hỏi duyên cớ nào mà
ở đây làm việc gi cũng vội vàng,
hấp tấp và cười dứa luôn mõm
làm sao?

Người ấy dừng lại một tí, nhìn ta dò xét, rồi đi thẳng, không đáp, chỉ hát tiếp bài ca vi ta mà

hỏi thăm. Cô ta đứng lại giảng cho ta biết : « Nguy lâm ông ạ ! chắc ông chưa biết cái nguy ấy ra làm sao. Ở nước tôi từ trước không có sự gì là cả, nhưng sau khi nước tôi đẹp xong bọn rợ đèn, thì nơi bấy chiên trường, chỗ tròn thay quân giặc, nỗi lên những hòn đá núi to, đèn kit, cứ to dần mãi choáng cả ruộng vườn chúng tôi. Núi ấy khô khan; hút cả chất màu mỡ trong đất. Chúng tôi nhiều lần trồng lúa trên ấy, thảy đều vò hiệu quả, cây cối chết hết. Vua xứ tôi thấy thế liền ra lệnh bắt một năm phải trồng năm mùa lúa sảng, mà trước kia chỉ phải trồng một mùa là đủ. Vua xứ tôi phòng bị khi nào núi đèn kia ch开朗ghết dã, còn dành được nhiều kho lúa sảng phát cho dân, trong úc lo tim trồng lúa giống cây nào thích hợp với dã núi ấy. Bởi thế chúng tôi làm gì cũng hập tấp mau le dè kịp thi giờ. Nhà vua lại ra lệnh cấm dân gian buôn thảm, áo sáu; bắt cứ lúc nào gặp một tai nạn gì cũng vây phải vui tươi cười cợt luôn, và mỗi lần buôn thì núi đèn kia sờn lớn hơn và nhàn tbé choán thêm một phần đất tốt nữa. Những núi ấy, ông có thể thấy được, nó nằm về phía này (cố vía nói vừa trả cho ta xem).

Thật quá như lời thiêng nũ
thuật, hòn núi ấy to tướng đ
thường, mới trông lần đầu, ta
lầm tưởng nó là một luồng mây
đen nằm dài phản nứa chân trời
và chực lớn thêm mãi mãi....

của mọi người ở xứ này.

Lúc ta nghỉ ngơi và nói chuyện với thiếu nữ song, có một bợn người rinh nghe, chúng bảo nbau rằng: Hắn bạn này là người xú rào, không phải ở đây, vì chúng ở không và không hát vui vẻ như dân mình... Chúng lại đi rong trong dòng mà chuyện trò với gai. Nhận thật!

Liền đó, bọn áy sinh nghỉ, đi
mách quan đê bắt Linh thần và
ta. Linh thần biết trước vội kéo
ta lên xe từ mã kỵ lúc chúng trở
lại với đám quân cầm khi giới
ghé sờ, đến bắt; tuy làm việc
hảo thế, bọn áy cũng vừa đi vừa
hát, cuối cùng đều với nhau.

Xe tui mă vút lên không. Bốn
ngựa lừa phun khói bay ra khỏi
xứ mặt trời.

Linh thần còn đưa ta đi viếng
nhiều thế giới khác nữa trong vũ
trụ. Ta được đến Mộc tinh, Hỏa
tinh, Kim tinh, vân vân... Đâu
cũng có một loài người ở, nhưng
tinh tết khác nhau, không giống
nào hết giống nào. Người ở Mộc
tinh thường chỉ ăn hoa quả mà
sống, tinh tinh họ rất thuần và
chất phác. Họ rất chuộng đạo
đức. Đôi bò kéo dài trên nệm mịn
nhìn, và trong không khí êm
đềm của tiếng nhạc. Người ở
Hỏa tinh ra lòe loẹt như dùn bi
trong quả dã này. Đầu ông cùn
đeo hoa tai, cũng thoa phấn, bỏ
son, cũng mặc áo màu như da
bà của mình. Còn dân bà ở th
giới nào băng. Họ lại có lín
nóng, thường gày gò đánh nhau
luôn, nhưng họ không biết già
là cái gì.

Hai người vừa gầy gò đánh
nhau, rồi thâu với nhau, tưởng
tình vợ chồng ở quá đát mình
cũng không bằng.

Còn loài người ở Kim tinh thì khác hơn hết; họ chỉ ăn vàng và sống cũng như ta ở đây ăn cơm vây. Nhưng vàng trên Kim tinh không phải là một thứ kim, như lúa của ta là một loài cỏ.

Vàng của họ gống bết loài ẽc
xử mình.

Sáng sớm, mỗi người đều ra khỏi nhà, tay cầm chìa匙 soi vàng. Người nào không muốn di soi thì nuôi vàng ở nhà để dành ăn. Tính người xứ này thi kiết lâm, bà tiễn độc nhất. Có người thuật chuyện với ta rằng: « Một anh kim tinh nuôi vàng không biết bao nhiêu mà kể, anh ta chăm nuôi rất kỹ nên vàng thậ tỏ, những chỉ đẽ ngâm chử không ăn. Sau mắc bệnh kiết mạc chết;... bệnh « kiết » ở đây cũng hết bệnh « lão » xú minh! »

BÁN BUÔN TẠI:

VĂN HÓA

8 rue des Cantonnais — HANOI

Cung Khanh

phải tạm ngừng giày hát. Ta hỏi
nhiều người, người nào cũng
không thèm trả lời. Họ như lo sợ
mất sự gì, nhưng kẻ lo ấy họ có
nên dẫu trong thăm tàn hăng
những lời ca. Rồi cuộc ta gặp
một thiếu nữ, lau lá và vui tính,
nhanh nhẹn, dội thúng lứa sáng
đem vào vựa của nhà yna. Cô ta
vừa đi mau, vừa hát và cười đưa
vui vẻ. Nhưng cái vui ấy khiến
ta nghĩ người vì nó chỉ là bể trại
của một tu tượng đen, buồn bã
cánh cánh trong lòng của cô và

LU'Ô'M LĂT

Cây cốt mìn

Có nhiều giống cây, may quá lại không mọc ở Anh, có thể nguy hiểm cho người ta. Ví dụ như rải nguy hiểm, ngũ quan đi dưới gốc cây Tamarind, một giống cây ở vùng Nhiệt đới, vì thóc dày sẽ bị sốt nồng ngay. Cây « đàn bà độc » (Arbol de la Mala Mujer), mọc ở Mĩ Tây Cơ, cũng ghê gớm : ai mò phải thế nào cũng bị sốt, mọc mụn độc ngoài da, hay có khi chết nữa. Cái mầm non của cây tre (măng tre), nấu chín thì ngọt là thế, mà cũng làm mầu ngừa khó chịu nếu dụng đến. Sau cùng, có một thứ cây « cốt mìn » ở Mĩ Tây Cơ : cây có quả to bằng quả cam, và đến khi chín, nở lên với một sức rất mạnh, có khi thề lâm bị thương những ai qua gần đấy.

(Tit Bits)

Bè đáng giá 100.000 bảng

MỘT ông đẽ đốc thủy quân Mĩ đã gần bị say sóng khi đến khánh thành cái bè già lập nên ở Hollywood, kinh đô chiếu bóng. Bè ấy làm lên tồn phi tất cả mất 100.000 bảng, đẽ quay những cảnh phim trên mặt biển.

Bè ấy rộng bốn bảy dâu bóng, có mái kính che, nước nóng, và đủ khí cụ để làm nồi sòng. Ông đẽ đốc thủy quân tuyên bố rằng bè mòi, rồi bước lên một chiếc tàu nhỏ đẽ thi-nghiệm. Máy bèn lâm cồn sóng, và một trận bão ghê gớm nỗi lên : ngài đẽ đốc bắt đầu thấy khó chịu, vội xin hầm máy. Người thợ máy bấm vài cái khuy, tự khắc bè lại yên, sóng lặng.

(Junior)

Trong tuần trăng mật

MỘT nhà triệu phú Mĩ, có một cái đảo riêng trong vịnh Mexique, và có một ý định rất hay và ích lợi cho những cặp vợ chồng mới. Ông nói rằng, « tuần trăng mật » phải là quãng đời sung sướng và vô tư lý nhất của cặp vợ chồng mới cưới. Và trên cái đảo của ông, cách xa bờ hơn 25 dặm, các cặp ấy hẳn được yên tĩnh lắm.

Ông bèn đăng báo hiến đảo cho 20 cặp vợ chồng Mĩ mới lấy nhau, đẽo đây ba tháng. Bao nhiêu tiền phí tồn ăn ở và đi, và ông chịu cả. Tin truyền ra, vài ngày sau có tới hơn 300 cặp ứng tuyển. Ông chọn lựa lấy 20 cặp — chỉ những cặp nào hoàn toàn Mĩ mà thôi — và cho ra ở ngoài đảo. Mỗi cặp ở một căn nhà lá, đồ đạc rất sơ sài, nhưng các thức cần dùng và ăn uống thì đủ cả; lại có cả máy vô tuyến điện nữa. Như vậy, họ sống rất giản dị, nhưng chiều đèn, dưới bóng trăng và gió mát của vịnh Mexique, họ có thể khiêu vũ theo các điệu dân rất mới ở bên Mĩ.

(Va)

Người Tàu đã đến đây trước

NGUỒI Tàu đã tìm ra châu Mỹ 1000 năm trước Christophe Colomb ra đời, theo lời ông B. A. Mc. Kelvie, ở hội sử học Colomb. Người ta tìm được trong sách cũ của Tàu, rằng vào quãng năm 458 đến 576, những nhà mạo hiểm Trung hoa

đã vượt qua Thái bình dương, và còn thám hiểm bờ biển phía tây Mĩ châu, và có biến chép nhiều tài liệu về địa dư và phong tục của thổ dân. Miền Alaska, tên gọi là Wan Shang, và Mĩ Tây Cơ gọi là Fusang.

Chạm bờ nữa, nhưng cũng 500 năm trước C. Colom, người Na Uy cũng đã có sang lập một làng ở Mĩ.

(Tit Bits)

Thần đồng

HIỆN giờ ở bên Canada (Gia-nă-dai) một người dân gốc tách Pháp là André Mathieu, mới có 9 tuổi, đã được tôn là nhà nhạc sĩ tài giỏi nhất, ngang với nhạc sĩ Mozart, là người đã đặt và đòn những bản đàn lúc mới có 5 tuổi.

Trong một cuộc hòa nhạc ở Nữu-Úbc, cậu bé André có đòn một vài bản chính cậu ta đã đặt ra lúc mới lên 4, và các nhà phê bình đều đồng thanh nói rằng từ xưa tới nay trong lịch sử âm nhạc, không có bản đàn nào do một tay cậu bé làm mà lại hay bằng.

Thế kỷ này có nhiều thần đồng về âm nhạc, nhưng chỉ có Jascha Heifitz và Yehudi Menuhin là thành công trong bước bay nhảy đầu tiên, và trở nên nổi tiếng khắp hoan cầu. Nhiều đứa trẻ khác có biệt tài, sớm đốt cháy hết sở trường trước khi nhún lên.

Một đứa bé người Do-Thái, lên 4, tên là Albert Lohr thường đòn bài trăm bản cõi điện và bình dân. Một cô gái cũng ngắn ấy tuổi, Dorothy Johnson, đòn bài « Sáng trăng » của Beethoven, và « Bắt đầu » của Bach hay đến nỗi các nhân viên ban giám khảo, ngồi sau một bức màn che, tưởng rằng cô là một nhạc sĩ tài năng đã đứng tuổi, tặng cho cô giải nhất trong cuộc thi đó. Cũng lạ lùng nữa là cậu Jimmy Reid, mới có hai tuổi rưỡi, đã có thể đọc bắt cứ bài hát thông thường nào trên một cái trống.

(D. I.)

Một mặt trời nò

TUY có chiến tranh mặc dầu, và những nước trang lập lẫn với các nước đang đụy chiến, vẫn chỉ công tác trong một việc mà thôi, là việc Thiên Văn học. Qua hội Quốc tế Thiên Văn học ở Copenhagen, những tài liệu về một « cái nò ghê gớm » của một mặt trời trong Ngân Hà, do Thiên Văn Đài Đức ở Erfurt và Hambourg thu nhận, đã được truyền đi khắp các Thiên văn đài ở các nước trong hoàn cầu.

Tuy cái sức mạnh của một mặt trời nò ấy rất ghê gớm và không có gì so sánh được, — vì mặt trời ấy to bằng mặt trời của chúng ta —, và bắn những mảnh vụn ra ngoài không trung với sức nhanh một triệu cây số mỗi giờ, cái tai nạn ấy cũng không có máy may ảnh hưởng gì đến thế giới chúng ta ở. Những vụ nổ trong tự như thế, của những ngôi « novae » như các nhà thiên văn gọi, đã có ghi chép trong thế kỷ thứ 16. Các nhà thiên văn hiện giờ đang chờ đợi tin tức về cái chấn động của ngôi novae ấy, để có thể chụp ảnh đây.

(Tit Bits)

TẦU NGẦM BAY ĐƯỢC

DÃ một năm nay, ở các sườn máy lanh Yesso (bên Nhật), người ta đang đóng một thứ chiến cụ rất mới, mà hồi thi nghiệm năm ngoái đã tỏ ra rất lợi hại, tuy chưa hẳn được hoàn hảo. Đó là một thứ lầu ngầm bỏ túi. Chiều dài độ 6 hay 7 thước tay thô, chiếc lầu ngầm ấy có thể bắn thủy lôi một cách rất công hiệu, mà không nguy hiểm gì cho tàu, chính vì cái bé nhỏ của thân lầu và sự dễ điều khiển.

Hiện thời nước Nhật có độ một chục chiếc lầu ấy, chỉ chừng ấy cũng đủ nguy hiểm cho cả một hạm đội của bên địch.

Ta phải nói ngay rằng cái chiến cụ ấy, hoàn toàn là do người Nhật nghĩ ra, không thể từ đó sang Châu Âu được, không thể hơn nữa vào tay người Đức được. Vì lẽ rằng, đóng lầu ấy phải cần đến 80% aluminium, mà nước Đức thì thiếu hẳn cái chất quặng beauzite ở đây người ta lấy aluminium ra.

Chỉ có mười lăm nhà chuyên môn và hai nhà báo là được mời dự cuộc thi nghiệm trong sườn đóng lầu ở Yesso. Cuộc thi nghiệm cởi tỏ ra rằng, một chiếc tàu ngầm giống các lầu ngầm bỏ túi khác, nồi lén mặt nước được, đi trên mặt nước rồi bay lên như một chiếc thủy phi cơ.

G. E. Tesunoma, kỹ sư, và người sáng kiến ra cái máy lật lùng ấy, chính tay cầm lái cái máy của ông. Dài gần 10 thước, chiếc lầu ngầm ấy cũng hình thon, và thả xuống biển như mọi lầu ngầm khác, và cũng lặn như lầu ngầm khác. Đến đây, chưa có gì lạ. Sau 10 phút biểu diễn, cũng thoảng viễn kinh lên, nồi lén và chìm xuống, tàu ngầm nồi lén lén mặt nước. Ở hai bên sườn phía trên của lầu, hai, ba, bốn cái nan sắt hình như giường ráo hai bên, khiến lầu có cánh dài il ra 15 đến 18 thước. Rồi thả lầu hình như nhồi lén, trong lác ở phía mũi, hai cái cánh giật vào đó xộc ra, làm thành cái cánh quạt rồi bắt đầu quay tít.

Vừa đúng 6 phút sau khi bắt đầu biểu diễn, tàu đã bay lên. Cái con « cá bay » ấy có thể, hình như thế, đi dưới nước độ 15 hag 20

hải lý mà không nguy hiểm gì ; nó có thể cứ như thế mà bay lên, với một con đường hoạt động là hơn 600 hải lý, và ít ra một nửa số ấy, nếu có đem nhiều đồ nặng. Máy ống có khẽ mang 4 quả thủy lôi, bắn dưới nước hay bắn trên không cũng được.

Con « cá bay » ấy có ba động cơ 60 mã lực, toàn đúc bằng duralumin ca, (Một thứ kim khí rất nhẹ và rất cứng, có pha aluminium) : chỉ có cánh là bằng lụa, rết theo một lối riêng.

Theo ý kiến của nhà kỹ sư, thi con « cá bay » ấy đối với một chiếc chiến hạm cũng như con muỗi đối với con sư tử, nhưng là một con muỗi có thể làm chết được. Cái số hơn vài trăm cán thuốc nổ mà máy ấy mang đi, khiến cho máy ấy có thể làm khó dễ bất cứ chiếc chiến hạm nào lớn nhất bấy giờ.

P. A. Pollock
(Marianne)

NGHE WICKHAM STEED...

CÁCH đây ít lâu, ngoại giao tổng trưởng Đức là Von Ribbentrop có đọc một bài diễn văn trước máy truyền thanh trong ấy Ribbentrop đã tội cho ông Chamberlain đã cố ý dự định và sira soạn cuộc chiến tranh này từ lâu mấy năm về trước.

Ông tổng lý băng vô tuyến đài Anh B. B. C. (British Broadcasting Corporation), cho rằng bài diễn văn một giờ mười lăm phút ấy đáng một bài trả lời trong 7 phút, và ông ta nhờ Henry Wickham Steed cảng đáng cho việc ấy.

W. Steed trả lời: « Bày phút 7... Được, nhưng mà phải đẽ tội được tự do muốn nói gì thi nói vì tôi không viết sẵn diễn văn bao giờ. »

Đến ngày ấy, W. Steed, mà mọi người vẫn gọi là « một nhà báo thành thạo kiêm một sứ giả », đã đứng trước máy truyền thanh. Và ông nói đại khái như thế này:

— « Thật tội tôi muốn Ribbentrop đã

áo tắm bể

Khắp các bãi biển, ai cũng công nhận áo tắm Phúc Lai là đẹp, bền, mặc sát săn như in vào người. Nếu, các Bà các Cô chưa dùng qua, xin mời lại 87, phố Huế, Hanoi xem kiều áo đẽ so sánh với các hàng khác.

PHÚC-LAI
87 PHỐ HUẾ — HANOI

nói phải. Vì như thế nghĩa là những nhà cầm quyền ở nước ta trong mấy năm gần đây đều là những người thông minh cả. Và như thế nghĩa là tôi có lỗi, tôi, trong bao nhiêu lâu, đã công nhiên kết tội những bà cầm quyền ấy, cho rằng họ đã xử sự như những đồ lỗi...»

Ông giám đốc hãng B. B. C. rất cảm ơn Steed, nhưng mà ông cũng hơi lo ngại một chút. Và ngày hôm sau, — ở nước Anh tự do! —, ông tổng trưởng bộ Thông Tin xin Steed một bản chép bài diễn văn, để phát đi khắp trong nước.

(Trong những nhà viết báo đại tài của Anh, H. W. Steed là một tay trong đám cù khôi nhất. Ông hiểu biết thời thế hiện tại, và cái học bao quát rộng rãi của ông, nhưng công việc của ông không những là đưa đường cho dư luận mà thôi. Chủ bút báo Times từ 1919 đến 1922, ông còn là người cố vấn cho các nhà cầm quyền, và luôn luôn dự môi phàn hoạt động vào những việc xây ra Âu ở châu.

(Trong buổi diễn thuyết tuần vừa rồi ở Sorbonne, Paris, — theo lời nói của H. Sellon, giám đốc Anh

Lé-Toët says: Sách tay dạy rằng quả đất xoay, thật là chí lý lầm thay!!

Viện ở Pháp và dưới quyền chủ tọa của Camille Chautemps, cựu thủ tướng — ông W. Steed nhắc lại những năm đầu thế kỷ, lúc ông trở về Anh quốc, sau khi đã du học ở Pháp và ở Đức, và ở mấy năm Berlin, ở Vienne rồi ở Rome, làm đặc phái viên cho báo Times. Ông nói:

(—Lúc bấy giờ, đối với người cùng nước tôi, tôi là một người đã phi thi giờ vòi ích để quan sát các nước khác, một công việc mà không một người Anh nào biết nghĩ đế ý đến. Và họ coi tôi cũng gần giống như một nhà mạo hiểm đi vào tận rìa rìa Phi châu, mà người ta thăm hỏi một cách sốt sắng, đợi đến khi người ấy bị bệnh sốt rét vàng mà chết...!)

Simone Ratel
(Nouvelles Littéraires)

NGÀY NAY NÓI CHUYÊN

Thanh Vũ, Thành Long — 1) Bang lác đây thi các thiếu nữ có nên xem « Lâm đì : Người đàn bà tròn trịa... » nếu xem thì có hại gì không?

— Không những bài quyền ấy mà còn nhiều quyền khác nữa. Vào tuổi dương dày thi, trí xét đoán của con gái còn chưa được vững vàng, sự đọc cần phải thận trọng. Hơn hết là trước khi đọc

— Bờ hồ ở đâu, bờ ngài?
— Bờ hồ ở trên hồ, chứ ở đâu mà còn phải hỏi!

quyền sách nào nên hỏi qua ý kiến cha mẹ hay anh.

2) Người ta thường bảo xem nhiều truyện già thi viết luận Pháp văn giỏi. Tôi cũng xem rất cẩn thận và những cuốn sách đều có ích cả thể mà tôi viết vẫn kèm. Vậy làm thế nào viết cho khả được.

— Là vì không biết cách xem sách. Xem sách phải nhận xét, nghĩa là xem sách để học thi mới có ích cho sự viết văn.

Nguyễn Thành, Hanoi — Con trai đã trưởng thành, đang đi học cò vò (hơn mươi 5 tuổi) từ khi lên tam. Vì cái chết tại ме chồng người vợ bị đuổi về ở với cha mẹ để đỡ mồm năm. Nay người vợ muốn về, cha mẹ chồng không cho. Người con trai phải làm thế nào? Bởi vì vợ người con trai không già không ghét.

Người vợ gần 30. Lá mèo nào dò khói hạt dòn vợ (người con trai phải vâng theo bổn phận muôn lý lẽ, có được không?)

— Kè ông ở vào tình cảnh khó nghĩ thật. Đem vợ về, thì sợ cha mẹ không cho, mà không dem về, lại sợ hại một đời vợ. Nhưng nếu cái gí cũng sợ cả thì không làm cái gí được: theo luật, thi vợ có quyền ở với chồng, cha mẹ chồng không bằng lòng cũng không được.

Còn như muốn ly dị, thì một là có có chính đáng, hai là hai bên vợ chồng phải thỏa thuận mới được.

Vương Đức Vuong, Hanoi — Muốn biết

đứa con vợ để rõ chính là con mình hay là con của nhẫn tình vợ, có thể nhờ các nhà bác sĩ mà biết được không?

Nếu có thể biết được vậy các nhà bác sĩ phải làm cách nào?

— Các bác sĩ không thể biết được. Việc nhận chân mặt đứa bé là con của ai vẫn còn là vấn đề khoa học hiện giờ chưa giải quyết được một cách rõ ràng.

Trinh Chi Thảo — Giai bên lương, gai bên giảo có thể lấy được nhau không? Nếu lấy thì phải về tương hay giáo?

— Sao lại không lấy nhau được? Tôn giáo của hai bên không có ảnh hưởng gì về mặt luật pháp đến cuộc hôn nhân cả. Vợ và chồng có thể vẫn giữ nguyên tôn giáo của mình, không bắt buộc ai phải theo ai hết. Còn như việc muốn chiều vợ hay chiều chồng mà theo lương hay theo giáo thì chỉ là việc riêng của lương tâm mình. Và lại việc theo một tôn giáo nào đây không có can hệ gì cả, vì một người theo giáo chẳng hạn vẫn có quyền không theo nữa.

Bang (Đồng Lao) — Con gái 18 tuổi, mặc dù đã có chồng, vẫn đi lại đường hoàng với người yêu. Người chồng có thể kiện được không? Và nếu kiện thì hai người kia có lỗi không? Hiện bấy giờ, người ngoài bình phẩm dữ lắm, có nên « dứt tình » không?

— Nếu đã có chồng mà còn đi với trai, dù trai là người yêu chẳng nữa, thì là phạm vào tội ngoại tình. Chồng có quyền kiện về việc hình và lại có quyền xin ly dị nữa. Lỗi về người vợ và người tình của người vợ, cái đó đã dĩ nhiên rồi.

Còn việc hai người muốn « dứt tình » với nhau, thì xiết đõ vẫn là nên làm rồi.

Quynh Văn, Mỹ Hòa — 1) Văn biết hai người có họ lấy nhau rất có hại cho nòi giống. Vợ họ sa như dòi chà di lão nhau còn có hại nữa không?

— Có hai thi chúa chắc đã có hại, dù hai người có họ gần hơn đôi chút đi. Nhưng luật cấm không cho đời con di lấy nhau. Bởi chúa di thi có thể lấy nhau được, tuy trong họ người ta thường không ưng cho lấy nhau.

2) Một người lương rất cao, có nên để vợ ăn chơi không? Nếu không muốn buông bán thi người vợ nên làm việc gì cho khỏi ăn rong ngồi rỗi được. Còn ngoại ra

người vợ muốn làm việc gì tùy ý.

Jean Bình Tân, Tourane — Tắc đê rẽ tự nhiên sinh hôi mà người ta gọi là trung tóc. Vậy nên chữa bằng cách nào và nếu để nó cứ tăng mãi lên có nguy hiểm gì không?

— Có hai thứ bệnh trung tóc. Một thứ ở chân tóc và một thứ như san hô đáy vào tóc. Mắc bệnh trên, dùng acide borrique gọi dầu sê khôi, tóc không rung nữa. Còn bệnh dưới thì hơi nặng, gọi dầu bằng acide borrique cũng không khỏi hẳn được. Nên đến hỏi bác sĩ.

Catherine M. N., Quang Ngai — 1) Khi doi gai còn ở với nhau bằng tình bạn bè. Người con gái nái sắp cùng người già lập gia đình. Sau ít lâu họ lại yêu người con gái và bảo không lập gia đình cùng ai cả. Thế lòng người ấy thế nào? Người con gái có thể không yêu họ, để khỏi phá hạnh phúc của người yêu họ và họ sau này không?

— Một người nói tiền hậu bất nhất như thế thì tin sao được!

2) Hai người yêu nhau rất tha thiết. Biết rằng không có thể cùng nhau chung sống. Người con gái muốn khuyên người con gái nên tìm người khác lập gia đình. Cò thể được không?

— Có thể được làm. Nhưng ta hãy hỏi lòng cõi lại một lần nữa xem thực có thể được không đã.

3) Nếu người con gái đã thất lòng yêu người con gái. Có nên chiều theo ý muốn của người yêu không?

Mà ý muốn ấy là tương lai của họ sau này. Rất rực rỡ, đầy hạnh phúc nữa.

— Nếu ý muốn chỉ là tương lai trước rồ, đầy hạnh phúc, thì sao lại không chiều! — tôi hiểu « chiều » là nhân lời làm vợ.

4) La đồng Hoa, Bến thủy — 1) Muốn chữa bệnh đau ốm (nigratine) thi nên chữa bằng cách nào, theo phương pháp khoa học thường thức thực hành?

— Có nhiều thứ như dàn, hoặc nhục đậu vị thiều màu đỏ, hoặc nhục đậu vị bệnh táo, hoặc nhục đậu vị bê cam. Nhưng người hay nhục đậu vát thì chán phản muri là vì thiều màu đỏ, hay vì mắc bệnh táo. Nếu vì bệnh táo thi nên luyện tập thân thể. Luyện tập thân thể là thứ thuốc công hiệu nhất để chữa bệnh táo.

2) Uống nhiều thứ thuốc như Kalmine, Metaspirine, Passiflorine, v.v. mà không khỏi, giờ nên mua thuốc gì? Ở Hanoi có bác sĩ chuyên trị bệnh đau ốm không?

(Xem tiếp trang 14)

PHÓNG BĂNG

(Tả sách mới) MINH-PHƯƠNG XUẤT BẢN

Một thiên tiểu-thuyết rất hoạt động, rất phong dâng, có thể là một thành-tích để đánh dấu vào xã-hội hiện-day. Sách và bìa in rất đẹp, giấy ngót 100 trang. —

TỔNG PHÁT HÀNH TẠI BẮC-KỲ

Librairie Centrale
66, Boulevard Borgnis Desbordes, Hanoi

BƯỚM

(Tiếp theo)

TRƯƠNG nhìn đồng hồ rồi thuê xe ra nhà hát lát. Chàng đi bộ lên phía trường cao-dâng cố ý đợi Mỹ ra và làm như tịnh cờ gặp Mỹ. Mỹ bắt tay chàng hơi sững sốt:

— Sao trông anh hôm nay gầy thế?

— Ấy tối vừa ôm một trận xong. Có lẽ bệnh cúm, giờ thi đã khỏi hẳn rồi. Ăn đã thấy đói è.

Mỹ nói:

— Thế thì may quá. Anh lại ăn cơm dâng tôi, hôm nay có anh Điệp, anh Linh và cả anh Hợp nữa cùng ăn cơm. Ăn xong hòa dàn chơi. Anh Điệp kéo violon, còn anh Linh thổi clarinette.

Trương nhận lời và bảo Mỹ đứng đợi để vào trường mượn bài của anh em về chép. Theo ý muốn của Thu, chàng đã nộp tiền học và thỉnh thoảng cũng lại trường nghe giảng. Cái cờ chính là đề gặp Mỹ vì cô gặp Mỹ thì mới gặp được Thu một cách tự nhiên và có lý.

Trương nhận thấy Thu khi nhìn mình cũng sững sốt như Mỹ lúc nãy. Chàng hiểu ý nên nói với Mỹ:

— Mới ôm dậy di mỏi chân ghê.

Chàng cốt ý chờ Thu hỏi về mình được tự nhiên. Thu hỏi:

— Anh ôm đấy à?

— Bị bệnh cúm xoàng. Giờ thi khỏi hẳn rồi. Tôi đã bắt đầu ăn trả bùa.

Chàng thấy Thu cau dài lòng mày nhìn chàng như có ý trách.

Ăn cơm xong, hòa dàn được một lúc, Linh nài Thu hát mấy bài để chàng hòa theo. Thu từ chối và nhìn Trương. Trương nói:

— Cô Thu cũng biết hát cơ à? Tôi cứ tưởng...

Thu mím cười:

— Vậy thi em hát để cho anh Trương anh ấy khỏi khinh là em không biết hát. Đề em hát bài... hát bài gì được?

Linh nói:

— Bắt cứ bài gì cô thuộc.

— Thế đề em hát bài « Người ta chỉ yêu một lần thôi ». Thế có được không?

Hợp nói đưa:

— Được làm chử. Hai lần mới không được.

— Nếu anh cứ chế thi em không hát nữa, em ngượng lắm.

— Việc gì, bài hát là bài hát và lời nói trong bài hát lại là truyện khác. Yêu một lần chì yêu đến mười lần ở trong bài hát cũng tha hồ. Ngày giờ cô mạnh bạo hát lên cho nghe.

Linh thấy chàng hát sai cả dịp nhưng cũng cố theo. Trương không biết gì về âm nhạc cả; chàng chỉ thấy tiếng Thu trong và ấm áp. Chàng dễ ý đến từ diễn nhiều hơn là điệu hát. Mắt Thu - chàng thấy sáng long lanh mỗi lần nhìn chàng. Chàng biết là Thu đương nghĩa:

— Em hát để chờ một mình anh nghe.

Trương ngồi xuống chiếc ghế banh, trong người mỏi mệt nhưng sung sướng. Chàng lim dim mắt lại và trong vùng ảnh nhô lọt vào, mắt chỉ còn in eo hình khuôn mặt Thu với hai con mắt yêu quý đương nhau chàng. Chàng thở ra nhẹ bỏ thẳng hai bàn tay xuống, mỉm cười ngảm nghĩ :

— Giá ngay bây giờ mình cứ thế này mà chết thi ít ra cũng được chết sung sướng.

Đợi Thu hát xong một lúc, Trương đứng dậy xin phép về. Chàng lấy cái lá

mới ôm khỏi không ngồi lâu được, nhưng cốt ý của chàng là muốn lần cuối cùng giữ trong trí một hình ảnh đẹp nhất của Thu. Mỹ nói:

— Đề nghe các anh ấy chơi bài Nocturne dã. Ta ra đứng ở cửa sổ nghe xa mới hay. Thu đã đứng trước cửa nè.

Trương nhận lời ngay. Chàng đến đứng cạnh Thu. Thu giật mình quay nhìn rồi nói:

— À anh...

Ngoài vườn, đêm yên lặng Không có gió, nhưng hơi lạnh đưa qua cửa vào phòng ấm như lung làn gió nhẹ. Trên những chòm lá cây đèn, các ngôi sao trong quầng đèn tròn tảng pha rọi hào nèn rọi sa xuống đứng lơ lửng ở giữa lưng chừng cao. Trương nói thật khẽ chờ khói lắp tiếng đàn và nhớ thế chàng có thể ghé gần vào Thu được tự nhiên:

— Các ngôi sao hôm nay hình như rớt xuống gần hơn. Trong trong giá cầm cài voi mà vớt thi được một mảnh ngọc thủy soan dù làm một cái vòng deo cổ.

Thu nói:

— Anh Trương thi sĩ nha. Cái vòng ấy anh cho tôi nhó.

Tiếng đàn vừa dứt. Thu quay lại hỏi Linh:

— Anh còn nhớ bài hát ru Huế của cô Long ở Sầm-sơn không?

— Còn nhớ.

— Thế đề tôi hát anh hòa theo.

Nàng nói với Trương:

— Tôi lại hát được cả giọng Huế nữa cơ...

Rồi nàng cất tiếng hát câu ca rao Huế theo giọng ru em kéo dài và buồn như tiếng than:

Trăm năm đầu lối hẹn hò
Cây đa bên cũ con dò khac đưa.

Cây đa bên cũ con lưa
Con dò sám thắc, thướt xưa đi rõi.

Trương hỏi:

— Còn lưa là còn gì?

— Còn lưa là còn lai, còn đầy. Tiếng đường trong.

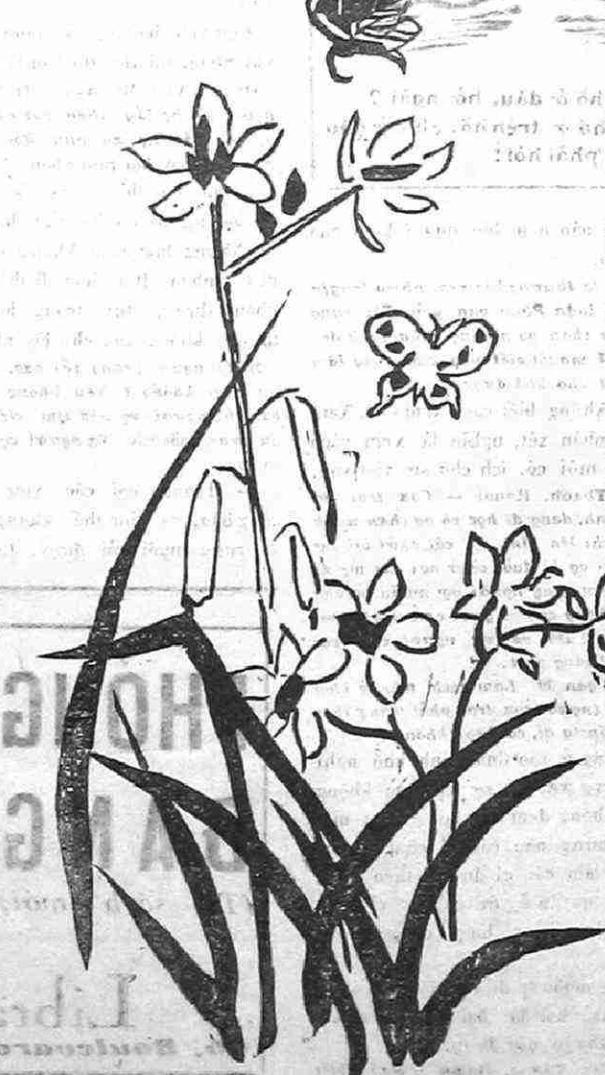
— Thế còn dò sám thắc?

— Con dò sám thắc là người lẩn dò sám chẽ.

— Thế a, sám chẽ.

Thu nói:

— Thương quá nha. Chắc là chuyện có thật của một người nào yêu một cô lái đò nào, sau trở lại bến đò cũ thi cô ấy đã chết rồi.

TRĂNG

Trương quay vào trong nói với mọi người :

— Mày quá, vừa ôm dây lại được nghe đàn ngọt hát hay. Giờ thì tôi về; chẳng biết đến bao giờ mới được nghe lại nữa. Có lẽ không bao giờ.

Chào mọi người xong, chàng đưa mắt nhìn Thu lần cuối cùng. Chàng thoáng nhận thấy một tia nghi ngờ trong vẻ nhìn của Thu; quả tim chàng đập mạnh quá, chàng nhớ đến câu nói của Chuyên :

« Tôi sợ cho quả tim của anh... ».

Vừa nghĩ thế xong, chàng thấy người mình xiêu về một bên và cái cảnh cửa hình như ngả về phía chàng. Cái quả nám sứ xoay hẳn đi một vòng; chàng không sao nắm lấy được vì chàng có hai bàn tay phải không biết nắm bằng bàn tay nào. Chàng không biết gì nữa.

Mỹ chảy lại đồ ngay được Trương trước khi Trương ngã gục xuống nền gạch. Chàng đặt Trương vào chiếc ghế bánh. Mọi người xúm quanh lại. Thu gọi to :

— Anh Trương, anh Trương. Các anh gọi, lay cho anh ấy tỉnh. Đề em di lấy lô dâu.

Một lúc sau, Trương đã tỉnh, nhưng nghe thấy tiếng Thu nói « đầu dây rồi », chàng không muốn mở mắt với. Một bàn tay mềm đặt lên trán rồi nắn hai bên thái dương. Chàng mở mắt nhìn và hơi thất vọng vì người xoa đầu là Hợp, còn Thu nàng đứng lùi sau Linh và Diệp, mờ to hai mắt dương nhìn chàng. Trương nói :

— Cám ơn các anh. Chắc tôi ra cửa bị gió lạnh. Nhưng giờ thì khỏi hẳn rồi. Ngồi nghỉ một lát là hết ngay.

— Đề lát nữa anh Hợp đưa anh về.

— Đừng phiền đến ai cả, cứ thuê cho tôi cái xe là đủ rồi.

Lên xe ngồi một lúc lâu Trương thấy trong người dễ chịu hơn trước. Chàng mỉm cười khi nghĩ đến rằng lúc chàng muôn ngất đi lại đúng là lúc ngất đi thật :

— Có lẽ lại muốn ngất thành ra ngất thật chàng?

Chàng nhớ đến câu của Goethe : « người ta chỉ chết khi nào người ta muốn chết ».

— Giá lúc mình ngồi ở ghế bánh mong chết lại chết ngay được lúc đó có phải hơn không... Mà sao lúc ấy Thu đẹp thế.

Trương cố gọi ra hình ảnh Thu in trong vùng ánh sáng với hai con mắt đen dương nhìn chàng.

Xe di ngang trước cửa hiệu Gò-da. Trương chú ý nhìn một chiếc ô tô sáng kiều mới dỗ ở cạnh đường :

— Hình như xe của bọn Vĩnh, Trực. Phải rồi.

Trương trả tiền xe rồi lên ngồi trên ô tô ăn cỏi. Vĩnh, Trực và Quang ở trong hiệu khách chạy ra. Trương hỏi :

— Chúng mày đi đâu thế?

Vĩnh nói :

— Mày quên rồi à. Mày không biết hôm nay ngày gì à? Chúng tao vừa đến đảng nhà mày hồi thi tháng nhỏ nói mày ôm, ôm mà đi ăn mành. Mày ôm thế à?

Vĩnh ngừng lại nhìn Trương :

— Mả vồ ôm thật anh em ơi. Trông mày tao sợ quá, Trương ạ.

Quang nói :

— Đưa nó về nhà đi.

Trương đáp :

— Tôi không về đâu. Hôm nay đến phiên tôi dây có phải không? Đi đến nhà con nào đêm nay. Đi, chúng bay...

Trực nói :

— Đưa ngay nó về nhà đi. Nó mà chết ở đây thì è cho cả lũ. Hôm nay dà có tờ báo. Mả tôi nghiệp, chủ nhật trước nó vira thua ba trăm. Thế thì hết tiền rồi con gi.

Trương rút ví kiểm lại tiền :

— Hết thì chả hết, nhưng tao đêm đi không đư. Trực thay từ vạy, nhưng phải cho tao đi với... không tao chết ngay trên xe-chó mà coi.

Trương cười lớn và ăn cỏi luôn tay.

Vĩnh nói :

— Đội xếp nó phạt bây giờ.

— Cứ lai mà phạt.

Một viên đội xếp đứng ngay đây ném cười nói :

— Không, đội xếp nó không phạt đâu, nhưng nó xin mời các ông đi ngay cho.

Trương nói :

— Ông này khà, biết khôi hài. Có đi chơi được thì cũng đi cho vui.

Trực vặn xe cho chạy :

— Ta lại « lấy » thẳng Côn rồi đi thì vừa.

Đến nơi, Trương mệt quá, không buồn giọng cười nói nữa. Từ lùi vào, chàng chỉ ngồi yên nhìn các bạn vui vẻ và thấy mình tách riêng bắn ra như một người đứng ngoài xem một trò diễn quen mắt và hơi buồn. Quang, Vĩnh và Trực nằm ngon ngang cạnh khay đèn thuốc phiện nói chuyện, cười đùa với dão Yến đương lom khom tiêm thuốc. Côn ngồi riêng ra một góc, lưng dựa tường, mắt lịm đì, tay phải đè lên mặt trống, roi chầu cầm lồng thản thở trong hai ngón tay. Trong bọn chỉ có mình Côn biết đánh trống nên nét mặt chàng nghiêm trang như nhận thấy rõ sự quan trọng của công việc mình.

Quang vừa hút xong một điếu, nằm ngửa mặt nhìn lên trần nhà và đưa dài môi dưới cho lán

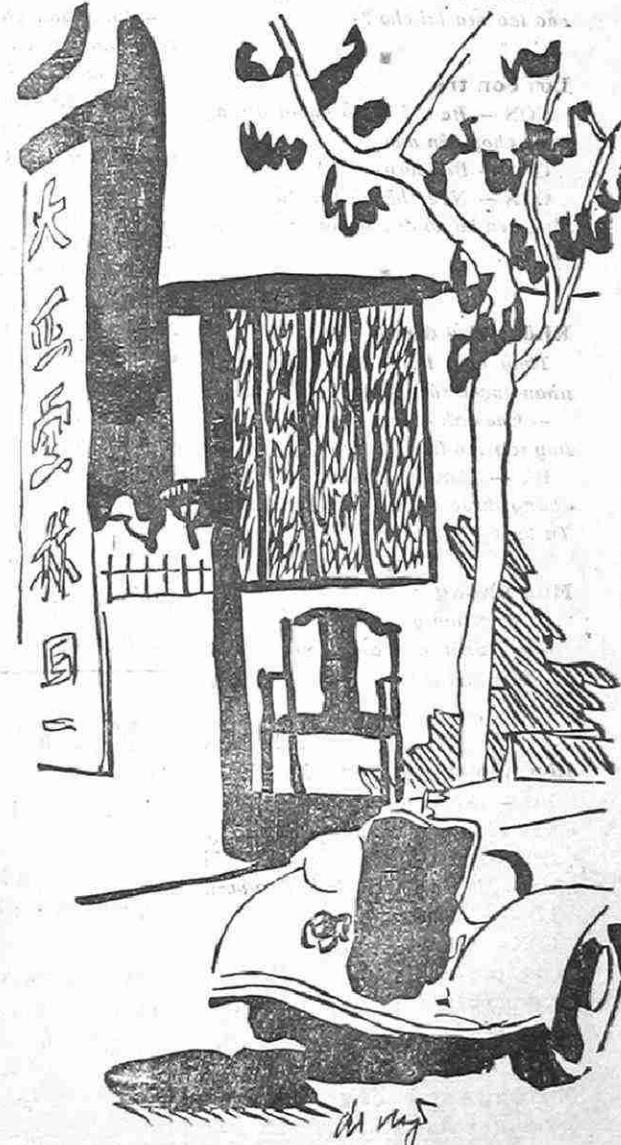
khỏi toà ngọc qua mặt. Trương thấy trước là một ngày kia Quang sẽ sa ngã hận và tuy không yêu gì Quang cho lắm, chàng cũng thấy thương. Quang và lòng se lại như gấp một sợi dây khô cho chính thân chàng. Trương nhớ lại hôm օ nhà Chuyên ra, dương dì dưới mưa gấp Quang cũng vào hàng uống rà phè; hôm ấy chàng mong song đến cực điểm, ném dù các khoái lạc ở đời, sống cho chán trường đê không còn so với gì nữa, có thể yên tâm chết không tiếc đời. Nhưng chàng không bao giờ thoát mân cả, không bao giờ sống cho chán chường được vì một lẽ mà đến giờ Trương mới nhận ra là chàng đã chán ngay từ lúc bắt đầu. Chàng không phải là hạng người biết hưởng khoái lạc trong sự chơi bời. Chính Quang đã nói một câu mà chàng thấy rất đúng :

— Ở đời có hai thứ khoái lạc, cái khoái lạc của kẻ trồng cây và cái khoái lạc của người ăn quả. Tôi, tôi là người ăn quả, chỉ thích ăn quả.

Trương không thể như Quang có được những cái vui sướng phả loại của người ăn quả, còn cái vui sướng gay đong của người trồng cây thì chàng không bao giờ được biết tới, vì muốn gay đong tất phải sống như không bao giờ chết. Ăn quả không cần biết đến lúc khác, còn trồng cây sung sướng chỉ vì quên hiện tại và nghĩ đến mai sau. Nhưng mai sau của Trương là cái chết, là hư vô.

(Xem tiếp trang 18)

NHẤT-LINH

VUI CU'O'I

Của B. N.
Hanoi có phủ

BA — Đó mà biết Hanoi có mấy phủ?

HAI — Hanoi là một thành phố, làm gì có phủ với huyện.

BA — Thế thì mày dò qua. Hanoi chẳng có phủ là gì, phủ Thông-sử và phủ Toàn-Quyền.

Nằm mơ

LÝ TOÉT — Tối hôm qua, nằm mơ tôi thấy tôi và Bang-Banh đi chơi vui lâm.

XÃ-XÈ — Cụ đừng nói khoác, tối hôm qua Bang-Banh ngủ tại nhà tôi chứ có đi đâu! Tôi nằm mơ rõ ràng thấy thế.

Được cung kính

XÃ-XÈ — Hôm qua này, tôi đúng nói chuyện với ông biện-xếp lây, được ông ta khom lưng.

LÝ TOÉT — ...?

XÃ-XÈ — Vì ông ấy cao hơn tôi nhiều quá!

Đặt tên xấu

CON — Sao ba đặt tên con xấu quá?

CHA — Thế sao hời đó mà không bảo tao sửa lại cho?

Lời con trè

CON — Baơi! xe ở ngoài đường phải chay bên nào?

CHA — Bên hữu.

CON — Nếu thế thì bên tả vô ích lầm, nên bỏ nó đi cho rồi!... hở ba?....

Của B. N.

mua được quả dừa, có ý nhìn xem có ai có chén thì mượn. Chàng chợt thấy ở góc toa có hai người đàn bà, một bà có tuổi và một cô con gái, bên cạnh có cái thúng. Chắc hẳn

KHÁCH — Sao cụ dám quảng cáo chữa 100 người thi khói 99? Tôi chưa đã mấy năm trời, mà có thấy đỡ gì đâu!

LANG BẢM — Ấy bà là một người không khỏi đấy!!

các bà có đem chén, nghĩ vậy bèn mon men lại gần, lễ phép hỏi có con gái:

— Cô có sẵn chén uống nước đem theo làm ơn cho tôi mượn.

Cô con gái sẽ chỉ tay vào phía « buồng tiêu » điểm nhiệm đáp:

— Ông vào trong buồng kia mà mượn, chứ tôi không có chén đem theo.

Ngã người ra vì câu trả lời đường đột và vô lý đó, chàng lấy làm lạ hơn nữa là một người con gái mà sao dám láo bạo điệu cợt chàng như thế. Xìng xó, chàng mắng lại, rồi lâm le chực đánh. May có bà ngồi bên cạnh phân giải:

— Ông bằng lòng vậy — vì lần này là lần đầu di xe hỏa, nên cô ấy trưởng cũng như dười tần thủy, buồng đó là buồng có chỗ uống nước. Cô ấy nói vậy là thực tình.

Võ lẽ ra chàng áu phục, bén lèn, xấu hổ lảng sang toa bên. Còn cô thiếu nữ sau khi đã hiểu đó là buồng gì, thì mỉm cười cầm xuống.

Của Khuê Cố
Không thể được

THẦY GIÀO THẤP BA VÀ TƯ TRANG NHAU QUYỀN SÁCH LIỀN BẢO:

— Các anh không xem chung được hay sao mà tranh nhau mãi.

BA — Thưa thầy không thể xem chung được vì con viên thị mà anh Tư lại cản thi a.

Mua phòng

— Mua làm gì mà lầm tem thế?

— Ôi phải mua phòng chẳng nhẽ tem lăng giá thi sao?

Của Lê Liêm

BÊN NÀO NẮNG, BÊN NÀO NHẸ

BỐ — Khoa con! « hiếu » với « linh » bên nào nặng?

CON (ngẫm nghĩ một lúc rồi giả nhỡ) — Thưa bố bên hiếu nặng hơn.

BỐ — Vì sao?

CON — Thưa bố, bên hiếu có cha và mẹ, còn bên linh thì chỉ một mình vợ, đem cẩn tất nhiên hiếu hai nặng hơn linh một.

Mời ông vào buồng

Trên xe hỏa từ Vinh ra Hanoi, một trang thiếu niên, khát nước, vừa

Kính Thuốc

Kính hiệu **Filocros** là hàng tốt nhất để di ngoài nắng, giá từ 4p. trở lên. Bán đủ thứ kính lão (viễn thị) và cận thị. Có nhiều kiều gọng nhựa, gọng kẽm, gọng vàng rất đẹp và chắc chắn. Có máy lắp mắt kính và chửa gọng kính.

Gửi linh hóa giao ngắn

đào lấp

97. Hàng Gai, Hanoi

Của Võ Lãm

Bánh!

A — Hôm qua tao đánh thắng Cú ghê thật!

B — Thế nó có bị gì không?

A — Nó chẳng bị gì cả.

B — Còn mày?

A — Tao bị u đầu, chảy máu, gãy mũi năm cái răng!

Của Lương-văn-Kỳ

Phim buồn

— Thưa cô, tôi rất được hân hạnh mời cô đi xem chiếu bóng.

— Xin lỗi ống, tôi hiện dương có tang.

— Ôi không hề gì cả, cô sẽ được xem một phim khác từ đầu đến cuối.

Lo xa

A — Anh xơi với tôi một cốc cà phê rồi hãy đi làm.

B — Chết! vào bàn giấy... ngũ sao được.

Của Ngọc Trung

Ở trong

THẦY GIÀO — Anh hãy làm một câu ở trong có chữ « đường ».

TRÒ B — Hôm qua là ngày rằm tôi được ăn xôi chè.

THẦY GIÀO — Các ấy chẳng có chữ đường đâu hết.

TRÒ B — Thưa thầy ở « trong » ehé có đường a.

ENSEIGNEMENT

par
Correspondance

Français, Mathématiques, Sciences mensualités

Préparation au C.E.P.C.I. 2p.00

Cours de 1ère et de 2ème année P. S. 3p.00

Préparation au B. E. et D. E. P. S. I. 4p.00

Cours de Français pour les adultes 2p.50

Pour tous renseignements, écrire à

l'Ecole TRITON

8, 8 bis et 10 Rue Resident Miriel Hanoi
Joindre une enveloppe timbrée pour la réponse

N. N. nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

Những thuốc ấy chỉ tạm dứt bệnh trong chốc lát. Nếu đau ốm vì thiếu máu thì phải tiêm Eau de mer.

Đinh Chiện Sơn tây — 1) Láng tôi có việc nhân định kiện hương lý không chia bài công cho họ đã nhiều lần tên tòa sứ lĩnh mà tòa lại giao về phủ rồi lại im di dà lâu, nay tôi muốn đem việc ra ủy động lên nhà quái báo tôi nỗi oan cho nhân định và xin chia bài ống. Vagy nhân định chỉ xin đăng bao ngo cung quan Thông-sứ hay còn phải tạm đưa khác nữa lên quan Thông-sứ.

— Phải để đơn giản tem lên phủ Thông-sứ.

2) Tôi là bạn đọc Ngày Nay khi tôi dùng báo về việc công, Ngày Nay có tính tiền không?

— Gửi bài đăng báo, Ngày Nay hoặc đăng hoặc bồ, chứ không bao giờ lấy tiền. Còn đăng bài hỏi trong mục N. N. C. thì đối với ai Ngày Nay cũng trả lời giúp mà không lấy tiền.

Q. T. T. Tourane — 1) Một đứa bé, mới vài ba tuổi, đã biết nói. Nó nói nhiều khép lèp di lèp lại. Thường trong một câu tiếng đầu nó lèp hal, ba lần, rồi qua tiếng đó, nó nói trọn suốt cả câu. Như thế, đứa bé ấy sau lần lên có bị cá-lâm (bèque) không? Nếu phải, bây giờ có chưa trước được không? Và ngay bây giờ có cách gì tập nó nói trọn như thường, cho khỏi lèp hal, ba lần một tiếng?

— Đề vậy, đứa bé lớn lên có thể nói lèp, cũng có thể nói như người thường. Muốn được chắc chắn chúng nó khỏi bệnh lèp nên ngay từ bây giờ bắt nó nói thông thả và luôn luôn dạy nó phải nghĩ trước khi nói.

2) Một đứa bé bốn, năm tuổi, mập khỏe. Kem thân thể biết rằng sáu ngày nò thấp. Bây giờ có cách gì tập cho nó khỏi thấp qua khi nó lớn lên không?

— Dạy nó luyện tập thân thể. Có nhiều cách vận động để thân nò dài ra.

Hồng Chửng — Trên thế giới có chính phủ nào bắt một người dân đóng hai cái thuế thân?

— Không có nước nào bắt dân đóng thuế một cách vô lý như vậy cả. Theo nghĩa của nó, thuế thân là thuế đánh vào thân của người dân rồi, vậy dân làm gì có hai thân để mà chịu đóng hai thuế thân?

3) Một tiều viên chức Bắc kỳ, đời vua làm việc trong Trung đã đóng thuế thân ở quê mình, nay nhà nước lại buộc đóng thuế thân ở tỉnh mình làm việc nữa, vậy có thể nào đóng được một nơi không?

— Chỉ cần đóng thuế một nơi thôi. Hoặc đóng ở quê mình, hoặc đóng ở chỗ mình làm việc. Bắt mình đóng cả hai nơi là không hợp luật.

T. Tùng Tourane — Tôi không hiểu vì sao khi hoàng tử de Galles tên nổi ngồi Georges V, không lấy tên hiệu Georges VI, mà lấy tên hiệu Edouard VIII, mà sau lại thứ 8? Cho đến khi người ngồi ngôi Edouard VIII mới lấy tên hiệu Georges VI.

— Tôi phu hoàng tử de Galles là Edouard VII, còn thân phu hoàng tử là Georges V, vì thế mà có Edouard VIII và Georges VI, một người theo niên hiệu ông, một người theo niên hiệu cha.

Có tem cũ xin dùng vứt đi. Gửi về bán cho M. Ng. k. Hoàn vil. Yên Phụ près de Hanoi

CÓ CỨNG

MÓI DỨNG

DẦU GIÓ

Vợ chồng

(Tiếp theo)

LY HỘN

CÁC cô dâu mơn mởn, e lệ cầm hoa che nửa mặt, và những chú rể cứng nhắc trong bộ quần áo mới, thơ ngây nghĩ đến những ngày sắp tới, yên trí rằng đời sẽ đẹp, vợ chồng sẽ hòa hợp như đòn cày dàn, con cái sẽ vui vẻ như tranh đối, rồi đời chim uyên ương sẽ chết cùng một ngày, lúc đã cùng nhau bạc hai mái tóc, long bốn hàm răng...

Nhưng người muốn thế trời cò khi lại không cho được như thế. Ông tơ hông chắc là một ông cụ ưa khôi hài, đem chấp một bà miệng rộng với một ông ưa tĩnh, ghép một cô con gái thơ ngây với một cụ già móm mém, hay một chị cao tông ngõng với một anh chồng bé tí hon... Những đời dưa lệch nhau vậy rất nhiều. Và, vì thế, gia đình đáng lẽ là cái lô êm ám của một đời uyên ương, thường thường hóa ra những cái nhà tù kiên cố hay những bãi biển trường... Trong những tình thế ấy, muốn cho vợ chồng đừng làm khổ nhau nữa, muốn cho vợ chồng hòa thuận với nhau, xem ra chỉ có một cách: cho họ ly dị.

RĂY VỢ

Ly dị ở nước nào, về thời nào cũng vẫn có. Nhưng ở nước ta, đời xưa, bọn râu mày dựa vào thánh hiền của họ để đe nén chơi những thân liêu bồ yếu ớt. Đối với chồng, vợ chỉ có quyền phục tòng. Nhưng có rất nhiều nghĩa vụ, và cái nghĩa vụ tối cao là kết thành một cái buồng trứng tốt đe dẹp, sòn sòn năm mốt, hoặc ba năm dôi. Cho nên, trong bảy điều phải «rầy vợ» và một điều có thể rầy, các cụ kẽ trùm nhất đến việc không con và việc có tật không con nữa. Trong trường hợp ấy, của dâng tội, lỗi cũng không ở cả người chồng. Vì đầu chồng vẫn yêu vợ lắm đấy, bỗn phận chồng vẫn là cần rắng mà bỏ vợ để lấy một người vợ

khác trẻ hơn và nhất là có một buồng trứng tốt hơn.

DUYỀN CÓ LY ĐI

Bấy giờ thi dân luật annam đã tây hóa đi nhiều lắm rồi, không còn có những câu chuyện lý thú như vầy nữa.

Chồng không có quyền tự ý rẫy vợ nữa. Chồng không có thể, như ta vẫn còn thấy ở nhà quê, viết cho vợ một tờ giấy cho về lá dù quyền lấy vợ khác được. Những giấy ấy đều vô giá trị. Và khi hôn thủ chưa được tòa án

và không lo liệu nuôi nấng vợ con.

3. Chồng đuổi vợ ra khỏi nhà mà không có cơ chính đáng.

4. Chồng làm trái trật tự trong thể đáng.

Tuy vợ có những bỗn duyên có ly hôn riêng, nghĩa là hơn chồng một, các bà vợ xem đến đây hẳn có nhiều bà không lấy gì làm bằng lòng lắm. Vì các bà trông thấy ngay một sự bất công có thể làm noi tam bánh của các bà lên: chồng thì lu bù hằng tháng ở nhà cõi dẫu, có năm, bảy năm, tình cũng chẳng sao, mà vợ ngộ nhỡ có ngoại tình, dẫu là một hận nho nhỏ nữa, cũng đủ bị chồng lôi ra tòa xin ly dị được.

Sau cõi tam bánh ấy, riêng các bà vợ cả cũng được hỏi lòng hỏi dạ một chút khi bay rắng kém chồng nhưng vẫn hơn vợ lẽ: nếu chồng bắt mình nấp bóng bà hai, là mình có quyền ly dị, và nếu bà hai đánh chửi mình, thì mình có quyền bảo chồng bỏ bà hai được.

Ngoài duyên có riêng ấy, còn có bốn duyên có chung cho cả đôi vợ chồng:

1. Bên nọ quá khắc, hành hạ

tiêu hủy, thi đấu làm cách gì và ghét nhau đến đâu, hai vợ chồng vẫn còn là vợ chồng yêu quý nhau đối với pháp luật.

Vậy những ông chồng không chịu được sự quắp râu, muốn nỗi loạn chồng lại quyền thế của nội tướng, hay các bà không chịu được cái gòng già đình nữa đều phải nghiên ngẫm hai điều sau này:

Một là phải xin ly hôn ở trước tòa án.

Hai là phải có duyên có như luật đã định.

Những duyên có ấy là gì? Theo dân luật Bắc-kỳ có duyên có riêng cho chồng, có duyên có riêng cho vợ, có duyên có chung cho cả đôi.

Duyên có riêng cho chồng có ba thứ:

1. Vợ phạm gian.
2. Vợ bỏ nhà chồng mà đi, tuy dã bách phải về mà không về.
3. Vợ thứ đánh, chửi, bạo hành với vợ chính.

Duyên có riêng cho vợ có những bốn:

1. Chồng không theo kế sinh nhai mà nuôi nấng vợ con.
2. Chồng bỏ nhà ra đi quá hai năm, không có cơ gi chính đáng mà bỏ vợ để lấy một người vợ

nhiều ai cũng biết, hay phải cầu tra suốt đời trong một bệnh viện.

Xem đó, ta thấy những cõi ly hôn cũng khá nhiều, những cặp vợ chồng bị giày ông tơ quấn lại trong một lúc ông lơ đãnh hay bức mình chỉ còn có việc chọn. Việc ấy lầm khi cũng khó, vì luật cũng hơi mập mờ: biết thế nào là hành hạ, chửi rủa thậm tệ hay không thậm tệ, biết thế nào là vô hạnh đến nho nhuốc? Điều ấy còn là tuỳ tòa án liệu định.

Sau cùng, ở bên ta, vợ chồng còn có thể ly hôn do một cõi nữa, nói cho đúng, không có cơ gì cả: đó là việc đôi bên thuận tình ly hôn. Hai bên vợ chồng đồng lòng là được rồi: có lẽ vì luật nghĩ rằng đồng lòng thì tất bê Đông cũng cạn nữa là bỏ nhau. Nhưng đồng lòng rồi cũng phải một hai điều kiện nữa. Nếu là dân bảo hộ theo luật Bắc-kỳ, thì vợ chồng phải ở với nhau đã qua hai năm rồi. Nếu là thuộc địa Pháp (để ở Nam-kỳ hay ở các nhượng địa) thì chỉ có thể thuận tình ly hôn, khi vợ chồng ở với nhau quá hai năm và chưa tới hai mươi năm, và khi nào chồng quá hai mươi nhăm tuổi, vợ quá hai mươi mốt tuổi và chưa đến bốn mươi nhăm tuổi.

Như vậy, về phương diện ly hôn, luật annam đi xa hơn luật Pháp ở chỗ này, vì theo luật Pháp, không có thuận tình ly hôn. Song những vợ chồng ở Pháp muốn bỏ nhau mà không có cơ, thường tìm cách xoay sở: có khi họ giả vờ có ngoại tình, có khi họ giả vở bỏ nhà nhất định không về, hoặc giận dỗi hơn nữa, một bên xin ly dị với những cõi bia đặt, để bên kia quặt lại bảo làm hại danh giá mình... Thành thử, quanh di quẩn lại, thuận tình ly hôn không có mà hóa ra vẫn có như thường. Song nếu vậy, thì thà cứ như luật annam, cho họ thuận tình ly hôn là hơn, miễn là bắt họ chịu khó ở với nhau ít lâu để hiểu biết nhau, chứ đừng vội vàng như cởi áo là được rồi.

(Còn nữa)

T. VÂN

chửi rủa thậm tệ đối với bên kia hay lõi phụ bên kia.

2. Một bên can án trọng tội.

3. Một bên vô hạnh làm nho nhuốc đến nỗi bên kia không thể ở chung được nữa.

4. Một bên điên cuồng, công

15

Thể thao có thể thay hẳn được sự LUYỆN TẬP THÂN THỂ HẰNG NGÀY KHÔNG

TÔI đã nói chuyện nhiều với các nhà đại thể thao già, vì nhiều nhà trong các ngày đó đều quá quyết với tôi rằng, khi đã chơi thể thao, thì không cần đến luyện tập thân thể hằng ngày nữa. Giờ ta thử xem cái ý kiến trên này có hợp lý không và thể thao có thể thay hẳn được sự luyện tập thân thể hằng ngày không?

Trước hết, khi nhìn thẳng vào tiếng môn thể thao một mà xét đoán, cảm tưởng đầu tiên của ta là không có môn thể thao nào được hoàn toàn cả. Thị chinh thế, môn bóng tròn chẳng hạn, chỉ làm cho các cầu thủ có những bộ giò to lớn và cứng cáp mà thôi, còn ngoài ra cái thân mình và hai tay không phải làm việc gì cho nên vẫn bé nhỏ yếu đuối. Một kiện tướng của quần vợt chỉ có cánh tay phải là nở nang, cường tráng mà thôi, còn cánh tay trái vẫn mảnh khảnh, cõi cõi cũng như môn chạy thi xe đạp chỉ cho những người yêu nó một cùi dài to lớn, đẹp đẽ; trái lại, cái lưng, vì cứ phải lom khom cúi xuống nên càng ngày càng gù, cái ngực lép và đôi cánh lagồng sày; cho đến những môn thể thao được người ta cho là hoàn toàn nhất như môn bơi xuồng và bơi lội cũ g không thật là hoàn toàn như ý người ta tưởng. Môn bơi xuồng chỉ làm cho đôi cánh tay, lưng và ngực làm việc n hiều mà thôi, còn ngoài ra, cái bụng và cái chân nếu có làm việc cũng chỉ làm việc rất ít. Còn môn bơi lội ở dưới nước chỉ là một môn vận động theo sự mềm rέo của khắp thân người (exercice de souplesse), trong đó các bắp thịt không co lại, ruột ra một cách mạnh mẽ như trong nhiều môn thể thao khác. Vì lẽ đó, dù bơi lội nhau đến đâu, các bắp thịt ở khắp thân người ta vẫn không nở hình một cách rõ rệt, và những lớp mỡ mỏng ở dưới lân da vẫn không tiêu hàn đi được làm cho hận thể mãi cả eá vẹo đep hùng tráng của một kiện nhanh (beauté virile).

Xem như vậy thì muốn cho thân thể nở nang đầy đặn, một môn thể thao bao giờ cũng thiếu và ta cần

phải chơi vài môn thể thao cùng một lúc như ví dụ bơi lội, ví dụ bơi xuồng, ví dụ bóng tròn, ví dụ chơi bóng rổ ván ván...

Không những về vấn đề cần đổi của thân hình, thể thao không được hoàn toàn mà thôi, mà lại còn tiêu tốn rất nhiều thời giờ của ta nữa. Muốn chơi bóng tròn chẳng hạn, ta cần hội họp cho đủ hai mươi hai bạn hữu. Muốn bơi lội, ta cần phải tìm đến một cái hồ rộng hoặc một con sông; muốn đi chơi xe đạp, ta cần phải bỏ vài giờ đồng hồ để ra ngoài thành phố — và như vậy, nhiều nhất

tà chỉ có thể ho thân thể của ta vận động có một lần trong tuần lễ, ngày chủ nhật mà thôi, vì năm thi mười họa mới có những ngày nghỉ lễ. Cho thân thể vận động có một lần trong tuần lễ thì chắc chắn là không đủ rồi, vì những lẽ gì, tôi đã nói trong các kỳ trước.

Cuối cùng, chỉ chơi thể thao không thôi, lại còn có sự bất tiện nữa, là nhiều khi ta bắt buộc phải tự bỏ hẳn cái môn vận động yêu quý của ta. Ngoài là một cầu trường có danh chǎng hạn, ví dụ bây giờ cái phận sự của ngài bắt buộc ngài phải đổi chỗ ở đến một nơi xa xôi, không có bơi rông và cũng chẳng có một ban thân nào thì ngài sẽ đá bóng với ai? — Ngoài là một lín đồ trung thành của môn bơi lội chǎng hạn, ví dụ ngài phải đến ở một nơi nào, ở đó không có hồ, không gần sông và cũng chẳng có bể tắm thì ngài sẽ bơi lội ở đâu! — Vì lẽ đó, trong đời ta nhiều khi ta được mục kích những

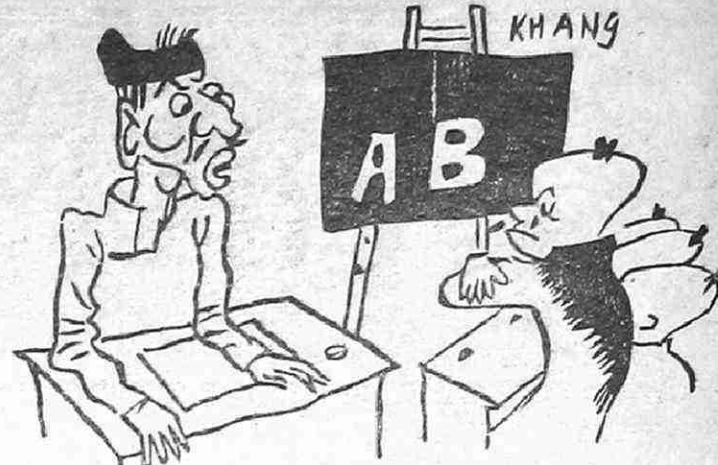
cảnh tượng đáng buồn như sau này: ngồi thanh niên trái trắng, khỏe mạnh, hoạt động, thể mà chỉ vì sự rời chỗ ở cũ, hoặc chỉ vì một sự biến đổi nhỏ trong hoàn cảnh mà đột nhiên trở nên một người không hoạt động, không thể thao nữa, và chỉ sau ít lâu ta trả nên một người ốm yếu, tăng lát như xạ tại người lười biếng, ốm đau khác.

Nói tóm lại, chơi thể thao không, không phải là đủ; và muốn có những kết quả chắc chắn, muôn tránh những sự cản trở đáng tiếc trong đời người ta phải cố gắng lấy cái thói quen, ngày ngày luyện tập thân thể chuyên cần, để làm một cái trực zolt chắc chắn, một cái nền tảng bắt đầu

dịch cho sức khỏe của thân người ta: thể rồi, mỗi khi ta có được một buổi rảnh rang thông thả, lúc đó ta tha hồ tìm đến các môn thể thao, bắt cứ là môn thể thao nào, miễn là ta có được cái thú di ra ngoài vũ trụ để tận hưởng những vẻ đẹp sán lạn, ngày ngắt của núi cao, hồ rộng...

Nguyễn-Hợp-Vỹ

THẦY — Ba chỉ nói chuyện thôi! Muốn sống nhắc lại câu tôi vừa nói.

TRÒ BA (run run) — Ba chỉ nói chuyện thôi! Muốn sống nhắc lại câu tôi vừa nói.

HỘI TRUYỀN BÁ HỌC QUỐC NGỮ PHÁT BẮNG VÀ PHẦN THƯỞNG CHO HỌC TRÒ KHÓA THỨ TƯ

Đến 8 giờ sáng chủ nhật 30 juin sắp tới này Hội Truyền Bá Học Quốc-Ngữ sẽ có cuộc phát bǎng và phần thưởng long trọng cho học trò khóa thứ tư của hội. Chương trình định như sau này:

- 1 — Ông hội trưởng trình bày công việc hội.
- 2 — Phát những phần thưởng danh dự.
- 3 — Một bài nữ sinh nhỏ múa hát.
- 4 — Chiếu dessons animés màu và phim « Debout là-dedans », một phim khôi hài rất hay về đời học trò do Bách đồng vai chính.

SÁCH MỚI

Trường Hận (Tiểu thuyết) của Lê quang Lộc, giá 0p40.

CĂU Ô

Cours particuliers dirigés par un groupe de bacheliers et de diplômés.

S'adresser à M. Durc, 1 voie 34 Hanoi

• Hoạt động, đứng đắn, biết đánh máy chữ muôn tin một chỗ làm. Hồi M. Từ N. 1 Voie 34 (Jambert prolongée). Hanoi (à l'étage)

CABINET D'ARCHITECTE

LUYỆN, TIẾP, ĐỨC.

42 Borgnis Desbordes, Hanoi

Téléphone : 679

Sây-sập-zì

Ấy là tên mà các bạn Jang cho đặt cho thuốc cường dương Quảng Tỵ (42). Thuốc Lời ché ở bên Trung kiêm hiệu ngày từ khái, nó giúp cho dân ông được hoàn toàn nên nguyên trong việc giao tình. But có ích cho những người bị liệt dương, di tinh, mộng tinh. Mỗi lọ giá 1p. Gửi linh hóa giao ngan

dào-lập

57, Hêng Gai, Hanoi

— TẠI HIỆU DỆT — CỤ-CHUNG —

Hiệu đang trưng bày nhiều kiểu

Mailot, Slip

đi tắm bể rất đẹp

Trước khi đi tắm xin mời các Ngài, hãy đến xem qua các kiểu áo mới

CỤ-CHUNG

100 Rue du Coton, HANOI

chỉ giùm ai mắc BÊNH LAO

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khạc khắc, ho có đàm trắng, xanh vàng, mèi thối, bệnh nhon có khi bị thành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc già truyền của cụ Trịnh hải Long (nội tổ ông đốc học Hảo). Thuốc đã cứu sống muôn ngàn người. Có 2 thứ: thứ 5p. và thứ 3p. Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông:

TRINH VAN HAO

Directeur École

Villa N. 110 Rue Vassouges

TÂN-DỊNH, Saigon

I - Giá-trị của lời Hát Á-dào

AM NHẠC cũ Việt-Nam ở Bắc Kỳ tưởng chừng còn có lời hát Á-dào là thịnh hành hơn cả: « Chèo », « Sầm » dần dần đã thấy hiếm.

Không biết xưa kia thế nào chứ bây giờ thi từ nhà quê cho đến tinh thành không đâu là không có nhà « Cò-dâu » là nơi còn giữ lại những tiếng vang của một thế hệ ca nhạc rất đáng yêu quý.

Những nhà « Cò-dâu » càng đông thêm lên bao nhiêu thì hình như cái tình cách thuần-mỹ của ca trù càng giảm đi bấy nhiêu.

Cho nên những sách hay báo ít lâu nay khi có dịp nói đến « Cò-dâu » thì đều có ý muốn khôi phục cái tình-cách « Thuần-mỹ » của Cò-dâu lại. Song chỉ mới có ý muốn, chưa ai nói đến khảo cứu và phương pháp thực hành.

Đó cũng là điều mà tôi chắc các bạn đọc của tôi cũng đều mong mỏi. Nhất là khi đã biết cái nguyên nhân cao thượng nó khiến các Cụ chúng ta đặt ra lời tiêu-khiến tao nhã đó.

Mà thật ra ai là người chả biết rằng vì chuộng vẻ đẹp của văn, vì mến cái giá cao của tài nén các Cụ mới đặt ra lời hát « Cò-dâu ». Các Cụ đã lấy giọng bay, dàn ngọt, phách sác để « tỏ điểm » cho một bài thơ mà các Cụ thích. Và những khi cao hứng, tự ngâm nga lâng, các Cụ chưa cho làm thử; các Cụ còn muốn trang hoàng những chữ của bài thơ đó cho thêm màu thêm sắc, thêm hương thêm vị lên.

Các Cụ có biết chẳng làm thế, lúc là lấy nghệ-thuật để phụng sự cho nghệ-thuật, một việc có ý nghĩa biết bao !

Việc đó đã chứng minh cho ta

SÁCH-HỒNG

HAI THỦ KHÔN
của THÈ-LҮQUYỀN SÁCH
của THẠCH-LAM

Nhắc lại

ÔNG ĐỒ BÈ
CON CÁ THẦN

GIÁ ĐỘC NHẤT op 10

ĐỜI NAY

HÁT Á-DÀO

của nhạc-sĩ NGUYỄN XUÂN-KHOÁT

Nhạc sĩ Nguyễn-Xuân-Khoát, tác giả những bản nhạc Bình Minh, Xuân Tươi mà bạn đọc NGÀY NAY đã có dịp thường thức, là một trong những nghệ sĩ lán học có cái ý hay chấn chỉnh âm nhạc Việt-Nam. Ông hiện đang dụng công khảo cứu về các lời ám nhạc cổ của ta, tìm trong các ám điệu ca nhạc cũ của đất nước những đặc sắc quí báu có thể giữ lại làm cái gốc cõi diền cho tinh thần âm nhạc Việt Nam sau này. Dưới đây là những ý tưởng của ông và những điều ghi chép trong công cuộc đáng khen kia. NGÀY NAY rất vui lòng đề trang báo làm nơi diễn đàn cho ông và rất sung sướng được đầu tiên hiến các bạn đọc những dấu vết thư nhất của một công trình có giá trị.

biết rằng khi ấy trình độ tri thức của dân tộc ta cũng đã bắt đầu bước lên một bậc cao cao, ít ra cũng ở một phương diện.

Bởi vì khi còn bán-khai hay mọi-rồi thi người ta chỉ biết dùng âm-nhạc vào việc tế lễ hay là lại tin rằng âm nhạc có ảnh hưởng lớn với ma quỷ.

Nhưng ta đừng với tư kiêu hay lú mán : trên con đường tiến hóa của âm-nhạc ta còn phải đi một quãng khá dài, nghĩa là ta còn phải qua thời kỳ « đổi-âm » đi đến cái lầu dài của « Tình thần bần-ngo » mà lập ra những phái cõi-diễn, lăng mạn, tú chán, tượng trưng v.v.

Cho nên nói đến « Á-dào » đây là tôi chỉ muốn tìm lấy cái đầu giây bị đứt của âm-nhạc ta kia để nói với hiện tại và để trả lại cho « Cò-dâu » cái địa vị xứng đáng với cái giá trị của một nghệ-thuật đã thuần túy.

◆

II - Một phương-pháp để khởi hưng lời Hát Á-dào

Trình độ thấp kém của khách lảng chơi ta nên can đảm mà nhận thấy thế là nguyên nhân sự suy đồi của lời hát « Á-dào »

Gặp toàn những quan viên không biết thường thức cái hay cái đẹp của bài ca, giọng hát thi cõi-dâu nào còn muôn trỗi tài. Nghe cũng lâng lâng, mà hát thì cũng lâng lâng; quanh đi quẩn lại bấy nhiêu bài thường thường. Vì thế người có tài rồi cũng mai một đi, mà kẻ học chưa hết khuynh hít khò cũng đã ra hát » được rồi.

Trái lại, nếu quan viên người nào cũng sành, người nào cũng biết thẩm âm, thì tự nhiên Cò-dâu phải dụng công luyện tập nếu chưa đủ tài, hoặc vui lòng phô diễn cái tài ba đã có sẵn.

Hát có hưng thủ hót, nghe có hưng thủ nghe thi làm gì mấy chốc mà nghệ-thuật không tẩn tòi.

Có hưng thủ nghe hát, bởi khi nghe, người nghe đã cảm thấy một hưng vi, một phong thuỷ riêng, không

thể giải ra được : chừng chực trầm ngâm và thái bình.

Cái cảm giác ấy tuy không nói rõ ra hết được nhưng phàm người nào đã biết thường thức « Cò-dâu » đều thấy phảng phất như thế cả. Bởi đâu mà « Cò-dâu » có sự cảm hóa đặc biệt như thế ? Bởi cái tinh thần riêng của âm nhạc ta.

Cho nên muốn cho người nghe thích nghe, hiểu nghe, thi thường không gì bằng mang diễn thích, giải rõ cái tinh thần ấy ra, và phát minh phát biểu rõ rệt những tính cách đặc biệt của các tinh thần ấy.

Bắt đầu từ chương sau chúng tôi sẽ kể đến những điều hay ở trong lời hát « Cò-dâu » mà chúng tôi, theo học thuật, đã cố tìm ra được.

◆

III - Tình cách đặc biệt
về việc hòa nhạc
trong lời Hát Á-dào

Đừng về phương diện hòa nhạc mà xét lời hát « Á-dào » thì ta không thể chỉ trích vào đâu được, ta chỉ việc lâng tai mà nghe sự hợp-nhã, sự đổi-chiếu, sự thông bǎng hoàn toàn của mấy nhạc khí tuy rằng còn cục-mịch đơn-giản.

Việc lựa chọn nhạc khí để hòa với nhau là một việc rất canh hèn, không kém gì việc chọn màu của họa sỹ khi vẽ một bức tranh.

Cung bức của một bản dòn nó chỉ là cái cái thân cái bình; mà bộ áo mặc ngoài là những nhạc-khi dùng để hòa bản dòn đó.

Bộ y-phục của lời hát « Á-dào » chỉ có bốn nhạc-khi thôi. Tuy rằng ít ỏi nhưng mà đầy đủ. Không thiếu, không thừa. Mỗi một nhạc khí có một nhiệm vụ riêng. Người hát giữ phần chính. Còn phần phụ họa thì giao cho: một là cây đàn « đáy » đứng địa vị làm khuôn cho giọng hát; hai là cỗ « phách », mà ta có thể coi là cái hồn của giọng hát; và ba là tiếng « trống » đứng nhận trách nhiệm phân chia rít từng đoạn từng câu cho một bản-nhạc.

Sự liên lạc hợp-nhã của bốn nhạc khí đó khiến ta có thể ví với một

cây « dương cầm » của người Âu. Một bản « dương cầm » cũng chia ra làm hai phần: phần chính và phần phụ. Giọng hát lê lái nhiên là phần chính. Mà phần phụ họa chia làm nhiều bé. Bé đối-giọng là một hay nhiều giọng đi kèm với giọng chính; bé « hiệp âm » nhiều tiếng cao thấp khác nhau mà theo luật về âm-hưởng có thể cùng đánh một lúc được là cái khung mà nhạc-sỹ đã đưa vào đó để đặt giọng hát; bé tiếng « trầm » là những tiếng dừng lâm nền làm móng cho « hiệp âm » và thành ra cho cả một bản dòn.

Sự liên lạc của các phần các bé trong một bản dòn Âu tuy rằng không giống với sự liên lạc của các nhạc khí dùng trong lời hát « Á-dào »; một đẳng thi có phần chặt chẽ hơn, một đẳng thi có phần phóng túng hơn, nhưng sự hợp nhã của hai thứ bản nhạc cũng đều như nhau cả.

Còn sự « đổi-chiếu » của các nhạc khí trong lời hát « Á-dào » thì thiết tưởng không còn gì có thể làm cho nổi một giọng hết sức trong lời hát « Cò-dâu » mà chúng tôi, theo học thuật, đã cố tìm ra được.

Sau hết trong bốn nhạc khí của lời hát « Á-dào » thì có hai thứ có cung bức còn hai thứ không có cung bức, việc hòa nhạc vì thế mà không có gì là chênh lệch cả.

Những đặc tính về việc hòa nhạc mà ta vừa nhận thấy đó đã gọi cho chúng ta những cảm giác gì ?

Chương sau tôi sẽ bàn tới.

(Còn nữa)

NGUYỄN-XUÂN-KHOÁT

SẮP CÓ BẢN

LANH LÙNG

(Tài bản)

của NHẤT-LINH

DƯƠNG IN

VÕ LÖNG

của ĐÔ ĐỨC-THU

CON TRÂU

của TRẦN-TIỀU

ĐỜI NAY

Buồm trắng

(Tiếp theo trang 13)

Trương chợt nhận thấy mình một người hấp hối cần phải suy nghĩ bao quát cả đời sống của mình trước khi nhắm mắt. Ngay lúc đó, thực tình chàng tha thiết mong cái chết đến; tâm hồn chàng còn mệt mỏi chán sống hơn cả thân thể chàng. Chàng đã tới được mục đích: là không sợ cái chết nữa. Giá đời chàng không có Thu! giá Thu không yêu chàng hoặc hơn thế nữa, chàng ghét được Thu thì thực là hoàn toàn thoát nợ, thoát khỏi ngục đói. Ái tình của Thu đối với chàng lúc nào cũng chỉ như một sự ăn năn thương tiếc không bao giờ nguôi, thương tiếc một thứ gì có lẽ đẹp lầm chàng không bao giờ được biết tới.

(Còn nữa)

TRONG những cuộc hội họp người lịch-sự không tỏ vẻ khinh ai ra ngoài mặt và không người nào có thể khinh họ được. Minh trọng người khác thi hồn nhén là người khác trọng mình.

1.) Giữa cuộc hội họp chờ nên ngắt câu chuyện. Đợi người kia nói rồi ta sẽ nói và chờ nên nói đến ta nhiều quá. Nên luôn luôn nhớ câu châm ngôn của Balzac: *Le moi est toujours haissable.*

2.) Nên giữ vệ sinh chung cho cả mọi người. Đừng khạc nhè bày bừa dưới sàn nhà. Cái khăn mũi soa, khi ta có thể hít mũi vào đây thì ta có thể nhô vào đây được.

3.) Đầu ngồi mỏi cũng chờ nên vươn mình, đầu buồn ngủ cũng chờ nên ngáp to, hãy ngáp khe khẽ và lấy khăn che miệng, hay tốt hơn là cố sức cho khỏi ngáp.

4.) Ngồi xem ciné, xem kịch hay nghe diễn thuyết, nhớ đừng hút thuốc; khói thuốc sẽ làm người ngồi xung quanh phải khó chịu.

5.) Ăn chung với mọi người, không nên húp chún chút vào thia, trong khă ở lầm. Không gì khẽ nhả bằng lấy đầu vò tim những miếng thịt ăn dưới đây bát canh. Nên nhớ để thừa lại đầu một ít đồ ăn, vo vết sạch cùi đĩa trong không được dẹp mất.

Những điều kiện trên chả khó gì nhưng ít người làm theo, hẳn vì để quá nết họ không để ý đến nên trong những cuộc hội họp ta thường được chứng kiến những cái do đáng của những linh hồn kém cỏi, không thanh lịch.

Ngân-Sơn

AN-THAI

GRAND FABRIQUE
DE POUSSÉ-POUSSE

Gặp khi gió kép mưa đan,
Dùng xe AN-THAI chàng
còn cõi gi.

Có bán đủ cả: Vải, Sá, Lốp
và đồ phụ-tùng xe-tay
N. 2, Rue Nguyễn-Trọng-Hiệp
HANOI

TRICOTS CHEMISETTES

C'est la Manufacture
CU' GIOANH

60 - 70. Rue des Eventails, Hanoi

Fournisseur en Gros de tous les Magasins et Bazars du pays.

Bệnh tinh

Mắc bệnh lâu, giang mai, ha, cam, hột xoài, vân vân chỉ nên tìm đến

dúc tho dương.

131, Route de Hué - HANOI

mà chưa khoán hoặc uống thuốc sẽ được khỏi chắc chắn. Thuốc không công phai, không hại sinh dục.

Nhà thuốc nhận chữa nhiều bệnh rất linh nghiệm.

ECLAT D'ARGENT

Blanchit les dents

En vente partout et à la PHARMACIE DU BON SECOURS
Hanoi — 52, Boulevard Đồng Khởi Tél. 454

Bút máy

Ngòi vàng của

◆◆ HOA-KỲ ◆◆

PARKER	giá 23p50	34p50	51p75
WAEBMANN	giá 17p50		
EVERSHARP	giá 9p25	15p25	21p50
CONKLIN	giá 16p50		

Ngòi Thủy-Tinh

KAOLO giá 5p00

KHẮC TÊN.— Có máy điện khí tên họ vào bút không tinh tiến. Lá múa cho một người bạn một cái bút máy có khắc tên người bạn đó vào thì không gì nhà và quý báu.

GỬI KHẮP ĐỒNG DƯƠNG.— Những bút của bần hiệu gửi đi đều có thư chuyên môn xem rất cẩn thận và mỗi cái bút cùi đ đều có facture ghi số làm bảo-dám. Nếu dù ở xa mua cũng khéo, người mua phải hong sầu.

MAI-LINH

66-68, Avenue Paul Doumer - HAIPHONG

◆ Telephone 332. Boite postale No 44 ◆

Nhà bán kính và bút mờ từ năm 1932

Cô-tinh Ích-tho

Thuốc hoàn chuyên trị bệnh: MỘNG-TỊNH, DI-TỊNH, và HUỢT-TỊNH. Thuốc làm cho em-ái yên, không còn hơi hộp, giữ minh, làm tim hot đậm mạnh CÔ-TỊNH ÍCH-THO hòa huống sưa bò ấm-nang, bò bò buồng lập dã hư nhược. Bình MỘNG-TỊNH, DI-TỊNH nhẹ trong 1, 2 năm, uống 2 hộp CÔ-TỊNH ÍCH-THO là thật mạnh. Bình nặng đến HUỢT-TỊNH, lâu 5, 7 năm, uống trong 5 hộp là dứt tuyệt. CÔ-TỊNH ÍCH-THO hay ở chỗ trị bệnh thật lạ, và danh tiếng nhờ ở chỗ trị bệnh không bao giờ trở lại.

Chỗ làm CÔ-TỊNH ÍCH-THO với nhiều thứ thuốc trị bệnh DI-TỊNH khác chỉ làm uất-tinh, tinh không sánh dặng, để người bình thường là thuốc hay.

■ 1 hộp 1p00. Có bán khắp nơi và tại ■

Nhà thuốc VÔ-DÌNH-DĂN

CHOLON — SAIGON — Pnompenh — VINH

◆◆◆

Ets VẠN-HÓA

8 Rue des Canonniers — HANOI

GUITARE

mùa hè que thi mít chín
nổi mùi nặng và mè hót
COMPTOIR COMMERCIAL
131, Route de Hué - HANOI

Mặt dẹp như xuân

Ngày xuân về mặt muôn tươi dẹp rực-rỡ, nên
sáu diện, da sẽ không bao giờ hư như : nè
bất gió, bất nắng, gián sẵn, to da, v.v...

aimo my vien

Nên mua máy uốn tóc : 100p.—200p.—400.— đến
1800p.—Máy điện Rayon Violet : 80p.—150p.
Máy sấy tóc : 25p.—350p.—Máy uốn
lông mì : 0p.90—12p.00. Máy điện
Máy điện Massage (soa nắn) : 9p.—
45p.—240p.—Máy làm nở vú
(ngực đàn bà) 40p.—380p. Máy
diện kẹp mũi làm dọc circa 485p.—
tondeuse điện : 70p.—Douche pul-

AMY

Thân đều, ngực (vú) nở, dáng dì dẹp. Chỉ dùm
diễm-trang giữ gìn các lối lịch sự. Giá sáu từ
MỘT ĐỒNG. Răng đen, trắng. Uốn ruộm tóc.

MY VIEN AMY 26 Hàng Than Hanoi

hiệu hott tóc ?

vérificateur điện 60p.—Vibro Masseur Standard
18p.—Kim uốn tóc thường : 1p.80—
9p.50—Thuốc uốn tóc permanence :
1p.—2p.—3p. Purma (fabrication
américaine) làm lông mì dài cong
Nếu mua máy, xin dạy cách làm
cần thận, chắc chắn. Amy đại lý
các máy sáu dẹp Pháp — Anh — Mỹ

Rất
THƠM và MƯỢT
Vi vây người lịch
sir bao giờ, cũng
dùng nó. Bán tại
các cửa hàng lớn
Trung Nam
Bắc Kỳ

— Một thế kiều mà nő đem bệnh về đỡ cho vợ!
— Lại ngay VÕ-VĂN-VÂN mua BÁ-ĐÁ-SON-QUÂN TÂN về
cho tôi uống, thi phen này lia nhau thi lia.

Nhà thuốc LÊ HUY-PHACH

Có sách Bảo vệ gia đình biểu các ngài. Ở xa xin gửi 0p04 timbre tiền cước phí.

VẠN NẮNG LINH BỒ rất hay.

Góp người khỏe mạnh đỡ dây vang đồn.
Uống vào ăn ngủ đều ngọt,
Tinh thần minh mẫn để con khác người,
Vạn Nắng Lê Bồ 1p00

Các cụ thử hồn hồn, gần cõi lồng lò,
ít ăn ít ngủ, dùng V. N. L. B. súc
khô khép lại ngay. Các Ngủ làm việc mệt
điếc, quẩn trí, mệt mỏi thể chất, dùng V.
N. L. B. lập tức thấy đỡ chán.

Các bà huyết hư, gùi yếu, da dẻ bu
nhiệt, phiền muộn trong lồng, bệnh vật
sở cẩn.

luôn luôn, dùng V. N. L. B. lập tức
khoan lồng, Bách bệnh đều tiêu.

Các Cố của Cậu nam nữ học sinh,
tinh thần quấn bách, bay quần, bay sơ,
sức khỏe không đều, dùng V. N. như ý

LƯƠNG-NHỊ BỒ-THẬN thuốc thản,
Mộng, Di Tinh lạnh các phần nguy nan.
Thủ-dâm bệnh thận chan chan,
Lương-Nhị uống đến khỏi toàn vẹn ngày.
Lương-Nhị Bồ Thản 1p00

bí, mộng, lãnh tinh hại cho sức
khỏe, sinh ra đủ các thứ bệnh : mờ mắt
ú tai, khí, khí xuất thi mệt gối, quần
lung, thực là vất vả dù đường, ấy chì
bởi thận yếu mà sinh ra, phải lập tức
uống L. N. B. T. là khỏi bệnh, mà như

ý. Thủ-dâm theo là tái hồi cho tinh
thần và sức khỏe, đã làm một cách khéo
đốn cho thần già mà tái cho đường tử
tắc. Nhưng ai đã mặc cái hại thủ-dâm
 ấy, lập tức dùng L. N. B. T. mà chữa,
 cho cuộc đời được tươi trẻ, tượng tài
 được rực rỡ.

Có đại lý khắp các tỉnh và cần nhiều đại lý ở các phủ,
huyện, đồn, có hỏa hảng, lương tháng, điều kiện dễ dàng

LY DỊ YÊN HÀ phải uống ngay

Nam nhân Nam tri ở dời này
Quảng đèn đẹp tầu mau di chúc
Điều dắt nhau lên khỏi vũng lầy

Ly-dị Yên-hà thuya 1p00

Ban trỗ đã chót đà mang vào lăng
cùng lợ. Không vắt vả gì, tinh thần minh
mẫn, mà rủ rất nhau lên khỏi vũng lầy.
Rồi chỉ bảo cho dân em lăng thuốc sái
một đê khi dùng : Ly-dị Yên-hà, đè xe lá: Tiểu tuy,

PHONG TÌNH mà vướng phải gai.

Thuốc Lê-Huy-Phach thực tài thực hay.

Uống vào bệnh khỏi mau thay,
Ngày ngày nức tiếng đó dây vang đồn.

Giang-mai, cù dinh thiên pháo, phát
máu, lại ra mủ, dùng «Thanh Niên Cửu
Khô Hoàn» số 70 (1p20). — Lậu chửa
tuyệt nọc, tiêu tiện đục, cò vẫn... dùng
«Tuyệt Trùng» số 12 (0p60) và «Bão
Mệnh» thang (0p15) kèm với nhau, dùng
khỏi dễ dàng.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHACH

N° 19, Boulevard Gia-Long (Hàng Giò) — HANOI

Cours pratique
d'HARMONIE
 en 3 mois
 du 15 juin au 15
 septembre 1940 par
NGUYỄN - XUÂN - KHOÁT
 46 Rue Richaud
 Prix du Cours : 15p
 payable d'avance —
 S'inscrire avant le 15
 juin — Novembre d'é-
 lèves limité.

Soir de
 Capri

48, FERBLANTIER
 ♦ HANOI ♦

DOCTEUR
CAO XUÂN CẨM
 de la Faculté de Paris. Ancien Médecin
 Chargé de l'Institut antivénéen de Hué.
 Chira tous les malades. Chuyễn-tri Nội-
 thương và bệnh Hồi-lieu
 Khám bệnh tại
 153 Henri d'Orléans — Hanoi
 Prô tura Đá g, cạnh hội
 (lợp - Thiện) có p'óng
 đường bệnh
 Sách :
 NÓI CHUYỆN NUÔI CON
 bán tại hiệu Thúy-ký 58 Hàng
 Gai (Rue du Chanvre), Hanoi
 Giá 0p.35 một quyển

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez
 des chemises à col Baleine
 et Trubénisé chez votre
 chemisier spécialiste

THUAN THANH LONG
 15, Rue du Riz — Hanoi
 Agent à Namdinh :
 BAZAR AU BON MARCHÉ
 140-142, Paul Bert
 — Nam-dinh —

Imprimerie spéciale de la Revue Ngày-Nay. Tel. 874 — Hanoi

TRƯỜNG NỮ-HỌC LỚN **PIMPRENELLE**

(TRƯỜNG NỮ-HỌC PHỐ TRÀNG-THỊ)

N° 61 Rue Borgnis Desbordes Hanoi

Là một trường tư đầu-tiên mà lớp-học, giờ-học số
 học trò hạn-chế, cách tò-chức như một trường công

SAU MỘT NĂM THÍ-NGHIỆM

A — về sự học :

Kỳ thi CEPFI ngày 10 Juin : 35 em
 đi thi, trong có 4 em mới vào học được
 mấy tháng bị hỏng, 22 đã trúng tuyển

So với các trường nữ học, trường
Pimprenelle có nhiều em đỗ nhất

B — về hạnh kiềm

Tren trường thi, các bà giáo Pháp, Nam, các ông giáo, và các phụ
 huynh học trò đều nhận thấy : các em lễ phép, ngoan ngoãn,
 trả lời rõ ràng rứt khoát. Các em đã không chịu mà nhận lời
 khen của một bà giáo Pháp : « noble, gentille et polie ».

BAN GIÁM ĐỐC ĐÃ GHI TRÊN GIẤY :

Trường nữ học Pimprenelle không phải là
 một hăng-buồn.

Trường nữ học Pimprenelle không tra hứa
 hẹn và không quen cố gắng đến nữa chừng.
 Những công việc đã làm trong năm qua và
 kết quả đầu tiên về kỳ thi CEPFI đã chứng
 thực lời nói ấy.

LÓP HÈ
 SẼ KHAI GIẢNG
 NGÀY 1er JUILLET

Các em ở Hanoi và ở các tỉnh nên đến
 ghi tên trước tại phòng thư ký vì các lớp
 trường Pimprenelle bao giờ cũng chỉ có 35 em.
 Cùng các em ở Nam-kỳ : Ban Giám Đốc
 xin gửi lời chung các phụ huynh dù yêu mến
 trường viết thư đến hỏi : Muốn biết lớn chi,
 cách tò-chức của nhà trường, xin đọc Ngày
 Nay số 166, 168, 178 và số Tết 1940.

C.P.A.

Comptoir de Publicité artistique
 5-7 Rue Julien Blanc
 Téléphone 1254

Directeur: NGUYỄN TRỌNG TRAC
 Cố họa sĩ:

PHẠM THỰC CHƯƠNG
 trong nom về phương
 diện mỹ thuật
 cho Quảng Cáo

Ngày Nay và Tin Mới

♦♦♦

Làm nhà nên dùng
 gỗ

**TÂN
 CAÔI**

CHÒ

vết thư hỏi

DINH VĂN TƯỜNG

Fournisseur de Bois

Tel. 14 Bến-Thuy (phía da Vinh)

DOCTEUR

NG. MANH THAN

CLINIQUE ET MATERNITÉ

CABINET MÉDICAL

49-51 Avenue du Grand-Bouddha

Téléphone 830

Médecine générale et infantile

Dermatolo - vénérologie

Rayons X - Rayons U. - Vét.-R

Diathermie - Ondes Courtes

Courants Galvano - Faradiques

CONSULTATIONS

Matin : 8h. à 11h.

Soir : 3h. à 6h.

Luthart

DÙNG TIẾNG
 KÉU
 DỄP
 BỀN

**Guitares
 Banjos
 Violons**

Mandolines et
 accessoires de
 Lutherie

DƯƠNG THIỆU TƯỚC
 57, Rue du Chanvre 57
 — HANOI —

Le Gérant: Nguyễn-Ki-đohn